ARMITAGE-McBAIN Lumber Co., Limited

Таний Лomбер

Специяльна знижка ціни на № 2. дошки і шиплес, на № 3. дошки і шиплес а також на вітконі двері і вікна.

Принесіть се оголошення, як буде купувати.

Ручимо за вдоволення або звертаємо гроші.

Ріг Jasper & 93 St. Телефон 5236.

РІДНА ШКОЛА В ЕДМОНТОНІ

Хто ще про се не чув досі, хай прийме до відома зі шпальт "Н. П.", що в Едмонтоні зорганізувалась на днях "Рідна Школа", яка поставила собі за ціль подавати українській дітворі науку в українській мові як також Рідна Школа займеся наукою дітий грати на струнних інструментах, як: на скрипці, гітарах і мандолінах.

Учителем "Рідної Школи" заангажовано д. І. Завадюка, який також минулого року приготовляв діточі концерти, які так славно випадали і є певна запорука, що сего року він поставить "Рідну Школу" на такий степень, що родичі котрі будуть посилати свої діти до школи під управою д. Завадюка, скоро добачуть на дітях добрі наслідки Рідної Школи.

Наука буде даром, бо кошту удержання підняллися члени Рідної Школи, яких досі вписалось около 40 а які оподаткували себе добровільно на сю ціль.

Школа буде міститись в класі Інституту Грушевського і коли що є родичі які мають діти до Рідної Школи, досі їх не вписали, так не занедбують звернути їх увагу на те, щоби не отягались, бо до школи прибуває дітвори з кожним днем, отже щоби опісля не жалували, як не стане місця.

Хто пізно ходить, сам собі шкодить.

Робітники за пивом і вином

Федерація Праці Ню-Йорк стейту на своїй конвенції 25. серпня ухвалила одноголосно резолюцію з домаганнєм продажі і виробу пива і вина.

ПОЛІТИЧНЕ ОГОЛОШЕННЯ

A. U. G. BURY

Консервативний Кандидат на Східний Едмонтон

СТОЇТЬ ЗА:

Сталим Правительством
Чистою Управою
Альбертійським вуглем на Онтерійські Ринки.

Пан A. U. G. BURY був послом в Отавськім парляменті з Східного Едмонтону минулого року.

П. A. U. G. BURY предложив перед парлямент претенсії Альберти до вугляного ринку Онтерії.

П. A. U. G. BURY був вибраний віце-президентом специяльної комісії, котра мала репортувати стан вугляної індустрії.

П. BURY зробив перед парляментом внесок на приняття звіту вугляної комісії.

ГОЛОСУЙТЕ НА A. U. G. BURY-а і дайте йому змогу докінчити важну роботу, яку він започаткував. Се буде значити те саме, що праця для 44,000 майнерів. Їх родини будуть щасливі і будуть всі могли образувати свої діти.

Альберта буде могла дістати міліони долярів, наколи ми будемо могли продавати свій вугіль до Онтерії.

Студіюйте повазну консервативну платформу і переконайтеся, що принесе для нас будучність:

Іміграційна Політика;
Альбертійський Вугіль до Онтерії;
Зворот Природних Богацтв Альберті;
Зрівноваження Желізнодорожної фрейтової оплати;
Розвій Західно Желізнодорожного руху;
Чиста Адміністрація;
Стале Правительство;
Протекційна Тарифа лише до певної міри.

Для всіх буде подостатком роботи: Богацтво і Добробут будуть наші!

ЗНАЧІТЬ ВАШ БАЛОТ ТАК:

BURY X

ІДЕАЛЬНЕ ПОЛУЧЕННЯ МІЖ ЕВРОПОЮ А КАНАДОЮ

CANADIAN PACIFIC

Canadian Pacific Кораблями
Скора і безпечна услуга на наших великих і модерних пасажирських кораблях по найтанших цінах.

Canadian Pacific може постаратися о конечні перміти на впущення подорожних до Канади, відповідно до закона і фінансової їх здібности.

Canadian Pacific удержує власні бюра у **Львові, Варшаві, Тернополі, Чернівцях, Кельн, Москві** і других головних містах европейських держав.

За близшими інформаціями удавайтеся до найблизшого сіпіарського агента, або до

George M. Kuzyk
C. P. R. Bldg., Edmonton
котрий сли потреба відвідає вас особисто, або пишіть по українськи просто до:

W. C. CASEY, General Agent
Canadian Pacific Steamships
372 Main St. Winnipeg, Man.

ГЕЙ ДО ШКОЛИ ШКОЛЯРІ!

Українська Книгарня в Мондер на днях отримала великий запас шкільних англійських книжок, зошитів всякого рода, перів, олівців і других шкільних знарядів. Ціни на англійські книжки всюди однакові.

На домагання висилаємо на форми почтою.

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Мондер, Альберта.

ПОЛІТИЧНЕ ОГОЛОШЕННЯ

До Виборців округа Вотасківін!

S. G. TOBIN

Ліберальний Кандидат на округ Вотасківін

Він вірить, що господарський добробут завжди вирішує промисловий добробут Всюди.

Будучи в Отаві, він переконуючими аргументами дав доказ розуміння публичних справ.

Його довгий і похвальний рекорд двайцять-пять літнього побуту серед громади уповажнює його до вашого голосу і піддержки.

ПОЛІТИЧНЕ ОГОЛОШЕННЯ.

УВАГА!

Масовий мітінг

ВІДБУДЕСЯ В

в Неділю 12 Вересня

О ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ

в новім домі Universal Shoe Mfg. Co. Ltd.

ПІД 10760 — 95 УЛИЦІ

БУДУТЬ ГОВОРИТИ:

Майор Blatchford

Дост. Ch. Stewart

і другі бесідники.

ПОЧАТОК ТОЧНО'О ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ!

ПОЛІТИЧНЕ ОГОЛОШЕННЯ

МекКалум є нашим кандидатом, бо:

1. Він є дійсним фармером. Другий кандидат ні.

2. МекКалум мешкав в сім дистрікті через 31 роки. Має тут свій дім і родину. Другий кандидат не має тут ні дому ні родини.

3. МекКалум є властителем кількох фарми, має інвентар і машинерію для них. Другий кандидат не має.

4. МекКалум опирає своє життє на продуктах з фарми і тому є заінтересований в ціні, в оплаті фрейту, в податках на тих продуктах. Другий кандидат не є.

5. МекКалум знає людий сего дістрікту і знає їхні потреби. Він все стоїв за ними в минувшині, коли вийшла потреба. А що сказав або зробив другий кандидат для себе або для народа? Голосуйте за чоловіком, що є господарем а не слугою.

Голосуйте за чоловіком, що є провідником а не послідователем.

Голосуйте на МекКалума.

Під дім судії Тейлора підложено бомбу

Протягом місяця підложено вже другу бомбу під дім едмонтонського судії. Перший раз, три тижні тому дотепер невислідений терорист підложив бомбу під дім судії МекЛаяла, а вже в суботу 4. вересня явились другий горлоріз зробити то само судії Тейлорови. Бомбу положено в шут до вугля і вона експльодувала лише часть кухні, одначе з людий нікому нічо не сталося. Поліційні власти працюють зі всіх сил, щоб розвязати той секретний проблем і нема сумніву, що виновники попадуть в руки.

BALTIC-AMERICA LINE

ЄДИНОКА ПРЯМА ДОРОГА З ГДАНСЬКА ДО КАНАДИ

Для вигоди наших майбутних подорожних з Альберти ми отворили офіс в Едмонтоні під управою п. Петра Міснова

П. Петро Міснів є в можности подати всякі потрібні інформації тим, що хочуть спровадити до Канади своїх рідних і приятелів з Польщі, Литви, Латвії, Естонії, Чехословаччини, Румунії і з інших країв.

НАШ ОФІС МІСТИТЬСЯ ПІД ЧИСЛОМ:
39 Gariepy Block, Edmonton, Alta.
Phone 1642

Пишіть в рідній мові або приходіть особисто кождої пятниці і суботи в тижни.

П. Міснів може побачитися з Вами лично і удїлить Вам всіх потрібних інформацій.

ПОСИЛАЄМО ГРОШІ ДО ЕВРОПИ МОНЕЙ-ОРДЕРАМИ ВИПЛАЧУВАНІ В АМЕРИКАНСЬКИХ ДОЛЯРАХ

Хотіли повалити короля Іспанії

В Іспанії підготовлено було сими днями широкий замах републиканців на королівство. Заговірники мали увязнити короля в його літній палаті Сен Себастіян і се мало бути гаслом для сторонників в армії і фльоті ударити на столицю Мадрит та проголосити републику. Тимчасом король завчасу довідався про намір републиканців і утік до Мадриту, чим попсув плани своїх ворогів.

ПОТРІБНО Українсько-англійського учителя до **Бучач Школи** ч. 2580 з першої або другої кляси перифікатом з провінції Альберта. Плата $1,200 на рік після шкільної устави. Писати до:
D. D. WISPINSKI, Sec.-Treas.
Plain Lake, Alta.
(145

НА ПРОДАЖ

Першої кляси загальний стор з одній з найлучших околиць в Альберті. Властитель продасть тано. Часть готівки, решта на виплат за доброю гарантією.
Добре положення.
Добре місто.
В осередку української кольонії
Зголошуйтеся до Нашого Поступу

JAMES M CAMPBELL
АДВОКАТ-СОЛИЦИТОР
ПУБЛИЧНИЙ НОТАР
LAMONT, ALBERTA

Nichols Bros.
Відливарня і Всякі Направи
Заладжуємо паси в тартаках і в инших парових заводах та в машинах до вержения кернищ. Острмо й розвертаємо пили і цифкулярки. Коли вам треба стесувати "Стім Гейдж" чи "говернор" або направити, удавайтесь до нас.
ЦІНИ ВСЕ УМІРКОВАНІ
PHONE 1861
10163 95th Street, Edmonton, Alta.

Після невдалого заговору заведено по цілій Іспанії масові арештовання заговірників.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

Середа, 6. Серпня, 1926.

ПШЕНИЦЯ—	
Ч. 1. Нортерн	111
Ч. 2. Нортерн	100
Ч. 3. Нортерн	102
Ч. 4.	92
Ч. 5.	78
Ч. 6.	62
Пашa	41
ОВЕС—	
Ч. 2. С. В.	35
Ч. 3. С. В.	29
Екстра Паша Ч. 1.	29
Паша Ч. 1.	27
Реджектед	20
ЯЧМІНЬ—	
Ч. 3. С. В.	44
Ч. 4. С. В.	36
Паша	32
ЖИТО—	
Ч. 3. С. В.	67
Реджектед Ч. 2. С. В.	57
ЦІНИ ХУДОБИ—	
Добірні бички	550—600
Добрі бички	350—500
Добірні телиці	400—500
Добрі телиці	300—400
Добрі корови	30—425
На консерву	175—225
Добрі бики	250—275
Добре годовані бики	350—425
Добірні телята	550—650
Звичайні телята	200—400
Весняні ягнята	11.00—11.50
Свині	12.75

Milner, Matheson, Larr & Dolor
АДВОКАТИ СОЛІСИТОРИ
Полагоджують Ваші справи в Вашій мові
Гроші на тяжичи на фармерські реальности
Роял Банк. Едмонтон, Алта

АДВОКАТСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ
H. A. Mackie
201 McLeod Bldg.
Edmonton. Alta

Н. Романюк
АДВОКАТ ПОВНОВЛАСНИК І НОТАР
Заступає в судових справах, так в карних як цивільних — як також полагоджує справи спадкові, та виробляє старанні повновласти і контракти. Позичає гроші.
NICETAS ROMANIUK
BARRISTER, SOLICITOR, NOTARY
5—6 Dobbin's Block, Vegreville, Alberta
Phone 300

EMPIRE HOTEL
Р. СТОЙКО і К. ГУДИМА, Властителі.
10246—96th Street, Edmonton, Alta. Телефон 2275
Коли приїхаєте до Едмонтону, зайдіть до Емпайр Готелю, де найдете такий комфорт як в дома по умірковані ціні. Гарні кімнати на дні, тижні або місяці.
У нас розмовляєся по Українськи.

OUR PROGRESS
UKRAINIAN WEEKLY
PUBLISHED EVERY WEDNESDAY
10336 96 ST. EDMONTON
PHONE 1834

НАШ ПОСТУП
OUR PROGRESS

Просьвітно-економічна Часопись для Українського Народа

НАШ ПОСТУП
Український Просвітно-Економічний Тижневик
Виходить кождої середи в Едмонтоні, Альберта.
10336 96 Стр. Тел. 1834

РІК V. ЧИСЛО 157. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, 22. ГРУДНЯ, 1926. EDMONTON, ALBERTA, DECEMBER 22ND, 1926. VOL. V. № 157.

Над Европою Висять Воєнні Хмари

Святочний "Мир і Благоволение" може бути нарушений

Довга і тяжка робота Ліги Народів може обернутися в нівець, бо помимо приємних мін, якими там витають себе дипльомати Европи, їхні правительства готовлять нову різню. Найгірше стоїть справа між Італією а Францією. Муссоліні заключивши договір з Албанією хоче забрати від Франції Туніс. В виду того Франція згромадила на границі коло Рівери сильні відділи і стереже рухів італійських війск, яких також насилають на границю в великім числі. Балкан особливо Югославія гороїжиться тоже проти Італії, бо її відтято приступ до моря. Зброїться і Туреччина.

На польсько - литовській границі стали проти себе скріплені залоги. Пішло з сего, що литовський генера Сметана, фашіст, перебравши владу, задумує відібрати від Польщі Виленську землю. Польща обсадила кордони велкою силою війска.

В Німеччині повалено кабінет Маркса і заходить обава, що Німеччина, без взгляду на то, чи буде републикою чи монархією, не схоче сповнити договорів з аліянтами, підписаних Марксом в Льокарні і Женеві, через що можуть наступити міжнародні компілкації.

На довершенне того всего кипить в Угорщині і Болгарії. А Англія слідячи пильно за подіями в Европі, посилає щораз більше війска і военних кораблів до Хін.

НЕДЗВИЧАЙНЕ ВІДКРИТТЯ В АМЕРИЦІ

Губернатор стейту Невада, оповістив, що вісти про відкритя підземного міста в стейті Невада є правдиві. Се місто знищене було около 2800 літ тому назад (в девятім столітті перед Христом) водібно як Геркулянум і Помпеї. Згодом і слих пропав, що там було місто і висока культура. Ліси поросли довкруги. Тепер допевра відкрили останки того міста і завізвали з Европи архиольогів.

Програма сі-ен-арських Робіт в Альберті

Дост. Донінг, міністер желізниць предложив перед парляментом проект будови нових галузей С.Н.Р. желізниці, робота котрих потреває три роки. Між тим на Альберту припаде продовжение лінії з Ст. Пол де Метіс до Тортелфорд, Саск., а тоже кілька коротших бренчів в майнерських районах полудневої Альберти.

ЯК ВИГЛЯДАЄ ЗАКОНОПРОЕКТ НА ФАРМЕРСЬКІ ПОЗИЧКИ

Щойно одержані репорти з Отави відслонюють потрохи внесений в парляменті законопроект на фармерські позички який хоче сеї сесії правительство ухвалити, а котрий если б став законом, може мати велике значіння для фармерів Альберти, головно її північної части.

Законопрект намічає, що правительство буде давати позички на гомстеди в сумі $1,000.00 для роджених Канадійців, а 500 долярів для імігрантів.Позички носилиб пять процент, платні в десятьох роках. Новий законопроект ріжниться від того, що його обговорювано на минувшій сесії тим, що буде їх даватися на всякі гомстеди в якій небудь части Канади. Попередний признавав позички лише на землі положені не дальше чим 15 миль від желізниць, однак він не перейшов навіть в комісії.

ПОВСТАННЯ ПРОТИ БОЛЬШЕВИКІВ В СИБІРІ

В західнім Сибірі веде ться повстання проти большевиків, яке місцеві люди називають війною християн з червонними слугами антихриста. Про повстане було мало чутя, аж вкінци заговорила за него і большевицька преса в Москві. Повстанцями проводить жінка Елена Сеніна, або як вона себе зве атаман Орлов.

Історія тої Сеніної се одна з тих безчисельних трагедій, що повстали в наслідок кровавої влади большевиків. В 1919 році вона з чоловіком офіцирам Колчакової армії попала в большевицький полон. На її очах замучено її чоловіка, а саму її потім згвальблено, скатовано і як умершу від ран поховано досить не глибоко.

Прокинувшись в ночи видерлася з ями і схоронилася в приятелів. Коли прийшла до здоровля запалала такою ненавистю і пімстою до катів, що підняла повстання з богато тисячами таких самих местників як сама.

Сі-Ен-Арські Робітники Протестують

Заряд західних дивізій сі-ен-арських желізниць зарядив, що в пятниці 24 і 31 грудня, робота в едмонтонських шапах і ярдах устане і щоби робітники не виходили в ті дні до роботи. Робітники зібрані в середу 22 с.м. на специяльнім мітінгу, проти того зарядження запротестували і через делегацію заявили управі желізниці, що до роботи таки вийдуть, бо в агріменті нема предвиджених таких перестанків в праці.

ПРЕДСКАЗУЄ ДЛЯ АНГЛІЇ СОЦІЯЛІЗМ

Підчас доповняючих виборів в одній окрузі недалеко Лондону, промовляв за робітничим кандидатом до великого зібрання син консервативного премієра Англії, Олівер Болдвін, в політиці соціяліст. Між иншим сказав, що Англія нині близша революції чим коли перед тим, та що до 50 літ в Англії буде лише дві політичні партії: соціялістична і комуністична.

Як Дбають Німці за Своїх Людий

ЖАДАЮТЬ НОВОЇ РОЗПРАВИ ПРОТИ УБІЙЦІ

Недавно французький лейтнант Русієр, що стоїть з окупаційною армією в Надренії, стрілив в гурток молодих Німців і одного забив а двох ранив. Военний суд Франції виправдав свого офіцира і звільнив від вини і кари.

Увільнення Русієра там розгнівало німецький уряд, що зажадав через свого амбасадора в Парижі поновної розправи при участи німецької комісії, в противнім разі приязні відносини між Німеччиною і Францією можуть бути поважно загрожені.

На розправі Русієр боронився тим, що якийсь Німець хотів вдарити його палицею і він мусів боронитися. Німці знова твердять, що він стрілив без найменшої провокації а так просто з бути.

Се за одного убитого. А що доперва вони робилиб, як би так Французи мордували їх масово, як Поляки Українців?

КОМУНІСТИ СВАРЯТЬСЯ ДАЛЬШЕ

"На засіданню президії третого інтернаціоналу в Москві прийшло до ширшої дискусії з приводу недавного розколу в рядах московських большевиків. Провідники опозиції Троцький, Зіновев і Каменев рішучо пятнували становище більшости і заявляли, що партія хилиться до упадку. Риков і Сталін закидають опозиції, що вона зломила приречение не критикувати більше партії і кажуть, що если прийде упадок большевиків, то саме по причині таких, як Троцький і компанія.

На місце помершого Красіна, амбасада в Лондоні не буде обсаджена, бо між совітами а Великою Британією відносини дуже напружені з тої причини, що большевики ведуть в Англії сильну агітацію за революцією проти уряду.

РУМУНСЬКИЙ КОРОЛЬ МАЄ КЛОПІТ З СВОЄЮ КОРОНОЮ

На тайній нараді, в присутности королевої, премієра Авереску і других державних мужів королівства, хорий король Фердинанд заявив готовість забдикувати з престола в користь найстаршого сина Кароля, котрий через клопоти з жінками покинув недавно Румунію і жиє з жидівкою в Парижи.

Результатом нарад було то, що генерал Коанда поїхав до Парижа, щоби переказати Каролеви волю батька. Кронпрінц заявив, що годиться приняти корону, але під слідуючими услівями:

Жадає, щоби батько згодився на його розвід з грецькою принцесою Єленою а навіть щоб її видалено з Румунії перед тим заки він верне; щоби розвязати теперішний кабінет поставити новий демократичний з проф. Йорганом на чолі, в котрім мала би силу народно-селянська партія.

Королева зняла велику сварку. Вона не хоче бачити Кароля на троні, але намагається, щоби назначити тимчасом регенцію зложену з принца Николи, з найвисшого судії і патріярха Румунії, що значило би цілковите вигнання Кароля з держави

Приятелі Кароля дораджують йому, що як би справа наслідства не була рішена, то нехай не пробує силою дістатися на трон, тому, що в армії він не має аж такої симпатії, як думали, і може бути дуже легко арештований.

"ВЕЛИКОДУШНИЙ" МУССОЛІНІ "МИЛУЄ"

Помимо розпоряджения видаиного Муссолінім, що кождий його політичний противник, як що суд докаже йому "злочин", мусить піти на вигнання на острови Середземного моря,—диктатор не хоче аж так тяжко карати своїх "ворогів", бо перших 942 політичних противників, яких суд сказав на вигання, Муссоліні "помилував" і вмісто післати їх на острови, казав лишити в місцевих тюрмах.

ВІДКЛИК ПРОТИ ЖЕЛІЗНОДОРОЖНОЇ КОМІСІЇ

Правительство отавське назначило день 10 січня, коли то кабінет буде переслухувати протести Саскачевану, Альберти і Брітіш Колюмбії проти рішення желізнодорожної комісії дотично знижки оплати на муку і збіже до Венкувер і Прінц Руперт.

Панує переконание, що кабінет вислухавши західні провінції, зрівнає оплату за перевіз збіжа на захід з тою, яку побирають желізниці за збіже, що йде на Великі озера.

УКРАЇНЦІ БЕРУТЬСЯ ДО ЗОЛОТА

Не є се тайною деяким нашим людям, що вже від кількох літ кількох наших Українців за почином гр. Васкана і Шпачинського пустились проспектувати на Меклавд рівері за золотом. Ще в 1924 році постаралися о спільну машину до полокання золота і нишпорили там аж доки щось не винишпорили.

З Альбертійської Урядової Газети довідуємося, що недавно зорганізувалась компанія під іменем "Кенада Вестерн Девелопмент Компані Лімітед" капіталізована на 200 тисяч долярів, а в сій компанії між иншим находимо імя гр. Ст. Васкана, як віце-президента.

О скільки ми могли довідатися, то нова компанія не задумує продавати жадних шерів, бо стоїть поза її плечима одна монтреальська чотири-міліонів на місци вартість переполікуваного золота на клеймах згаданих українських проспекторів добачила, що при помочи модерних і до того вневкінпуваних машин можна буде робити золотий інтерес, вступила з нашими проспекторами до бизнесу інкорпоруючи згадану фірму в Альберті виключно для тої ціли.

З весною малаб згадана компанія приступати до збору золотих жнив.

Згадана компанія має в своїм посіданню 20 миль заарендованої землі понад рікою Меклавд.

З Українців, які є заінтересовані в згаданій золотій компанії є: Ст. Васкан, Н. Шпачинський, Ів. Воронка і П. Скорупський.

Не від річи буде тут згадати, що так гр. Васкан, як і гр. Шпачинський були ще недавно то дуже рухливими большевиками, бо перший з них був організатором а другий головою з'організованого найбільше за їхніми старшими Укр. Робітничого Дому в Едмонтоні. Та коли пильніще студіювали большевицький рух в Росії, коли переконалися, що воно не все таке в практиці, як учила їх теорія, вони перестали вірити в далеко-нездійснимий комунізм й прийшли до заключення, що лише тоді чоловік щось має, коли власною головою і руками здобуде собі краще життя.

Через те шукання золота терпіли вони від своїх "товаришів" навіть переслідування, бо деяким вузеньким головам большевицьких теорій ніяк не могло поміститись питання, як то "пролетарі" можуть шукати за золотом...

Такі і инші обставини довели до того, що вони накивали на "товаришів" большевиків і далі довбали за золотом і коли добре піде, то Українці дочекаються може колись своїх золотих магнатів.

Щасть Боже.

Іміґранти не Дістатуть Помочи

МУСЯТЬ БУТИ В ПРОВІНЦІЇ 12 МІСЯЦІВ

Провінціональний комісіонер праці Смитен оголосив що іміграити як що вони не находяться в провінції 12 місяців, не дістануть жадної помочи сеї зими від провінції на случай безробіття.

Після конракту корабельних і желізнодорожних компаній з домініяльним урядом судьба і опіка іміграитами спочиває на компаніях і як що вони не годні дати або найти іміграитам роботи на протяг року, то мусять їх годувати.

П. Смитен каже, що з початком сего місяця зголосилося до него около 30 безробітних іміграитів з центральної Европи які приїхали в марті. Коли заряд міста відмовився дати їм захист, він післав їх до компанії, яка їх сюди привезла і видно, що та занилася судьбою своїх людий, бо більше про них не чув.

З ЯКИХ ЧИТАНОК УЧАТЬСЯ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ В ГАЛИЧИНІ

Як звісно, Поляки позамикали українські народні школи а ввели чисто польські, або де-не-де т. зв. утраквістичні, але з польською мовою обовязковою.

І для тих українських дітий в народній школі для 3-ої кляси видано державним коштом читанку написану Цециліею Невязмскою, в котрій між иншим читаємо таке:

"Українци пшишлі зрабовать място (Львів) і виржнонць Полякуф. Цо то за Українци?... Рештки войска австріяцкего і банди розбуйниче спровадзоне тутай пшез ксенця Габсбурга... Смелі насі хлопци єбегайом на уліцен: стої якісь драб з карабінем... по лбе го і карабін юж здобити. Українци дзіч хціва крві і лупу..."

Такою лектурою годують ляхи 10-літні українські діти.

В. Сорохан помер. Жінка дістане поміч.

В. Сорохан, що то минулого тижня похоронувся в П. Борнса рівні і сильно покалічився (про що ми доносили в минувшім числі. За англ. газетами імя було перекручена на "Совчан") — помер в шпитали з ран одержаних при потовченюся. Рада Трейдс енд Лейбор рішила на специяльнім мітінгу забезпечити вдову і діти, домагаючись для неї постійної пенсії від "Компензейшен Борд."

Я. Н. КРЕТ.

СТРАШНИЙ МОРД В ПУСТАРАХ АЛЬБЕРТИ

або

ІНДІЯНСЬКИЙ ШЕРЛОК ГОЛМС

(Дальше).

—Справа, що ти мені Йосифе сказав—заговорив Мустус поважно, коли приятель зі Сван Гіллс докінчив—зраджує підозрілі обставини і може якраз бути причиною, чому пес не хоче за ним йти. Однак не можна з того заключати, що сталося щось злого. І чоловік може легко оправдатися. На щастя маємо недалеко тих, на котрих спочиває відвічальність займатися такими справами і котрі будуть найлучше знати, що і як зробити. Після гінця по сержанта Гендерсона, а той вже має спосіб, як повести справу, щоби довідатися правди.

В пів години опісля гнав післанець на швидкім коні в сторону Лессер Слейв, а старий чіф став розповідати Йосифови свою візиту в білого чоловіка і уразу, якої дізнав незаслужено.

Кісаніс смутно кивав чорною головою, а коли Мустус скінчив, встав і випрямившись на цілий зріст, заклинав: "Великий Чіфе! Твоя кривда за велика, щоби її простити чужинцеви! Твій вірний приятель піде сейчас і зажадає сатисфакції!" Кулак, що його Йосиф поклав на груди, нервово скорчився, а бистрі чорні очи, осаджені над закривленим носом, зловіщо засвітилися.

Мустус сидів поважний, як мумія, вперши зір в землю.

—Ні, приятелю, — озвався зворушено — чужинець, коли він чоловік добрий, то може вже й жалує свого поступовання, а коли злий, то кара жде його з инших рук. Дякую тобі за оказану любов. Сержант Гендерсон буде тут напевно завтра рано, а я розставлю варту, щоби слідила Вилсона. Бо він як звітрить, що підозрілий і стережений, може почію нам висмикнутися, если взагалі що укриває. Ти переспиш у мене і повториш рано свое оповідання сержантови.

Слідуючого ранку, щойно сонце виходило понад корони дерев, як проспектор порався коло снідання, а попри него дорогою, на кид камени, проїхало двох їздців.

Оден з їздців молодий Індіянин, кинувши лише оком в сторону "кемпи" натиснув коня острогами і почвалав дальше на всхід, а другий нагло спинив буланого, доброї раси коня і звернув в сторону проспектора.

Їздець був убраний в червону суконну блюзу і стіжковатий капелюх, який звичайно носить "мавнтед" поліція. Три золоті лагони і корона, вишиті на правім рукаві блюзи висше ліктя, свідчили про його рангу, а пояс набитий патронами і револьвер в шкірянці доказували, що був в службі.

—Добрий день! поздоровив він проспектора приязним тоном, окинувши оком табор.

—Ох, добрий день! відказав Вилсон, піднісши голову від начиння, в котрім щось мішав. Виглядав трохи змішаний, хоч він бачив їздців з далека, перед тим доки вони його побачили. Ваша поява досить несподівана — додав. Куди Бог провадить? Далеко?

—Ні, лише обїзджу свій район. Звичайно заглядаю між Індіянів раз на тиждень — а ви?

—Задержався тут на день, щоб трохи відпочали шкапи. Проспектор випростувався і моментально окинув оком зброю сержанта, пояс з патронами і револьвер, а відтак глянув йому і в лице.

—Я в дорозі до Чіпівеян на зиму—фамілярно продовжав Вилсон. Пускаючися до Юкон сушею, здається мені, щом зблудив і надолужив добрий кусень дороги.—

—Ваша правда, сказав Андерсон, ви змилили. А ви самі?

—Так. Хиба що маю собаку он там під деревиною і каюсів. А по короткій надумі додав: Я сподівався здибати партію далеко з заду, але певно розійшовся з ними. Правдоподібно я взяв противний напрям на "кросінгу", щось так мені здається.

—Отже до побачення, сказав сержант, пускаючись в дорогу. Я ще вас побачу по сніданю.

—Лишіться, поснідаем в двох, просив Вилсон.

—Дякую. Годину тому як поснідав. Скоро упораетеся, поступіть до чіфа, я вам поясню куди вам їхати до Чіпівеян, щоби не блудили. В тих сторонах свіжому чоловікови не легко орієнтуватися, а се належить до мого обовязку вас справити на добру дорогу. Крім сего, я би хотів дещо з вами поговорити. Імя, звідки і такі инші справи. — Знаете служба... Я мушу репортувати кождого подорожного, що переходить мій район і коли у вас е які листи післати, я справлю їх до Едмонтону. Послідне судно в сім сезоні відходить позавтра.

—Добре! Дякую щиро! Я там буду.

Андерсон відїхав до мешкання Мустуса і в трох з Йосифом зробили секретну конференцію. Кісаніс повторив сержантови вчерашну розмову з чіфом і з заінтересовання, з яким Андерсон слухав його оповідання, можна було вносити, що він добачив причини, на яких міг підозрівати правдомовність Вилсона щодо його присутности в тих далеких пустарах півночи.

Коли вони так розмовляли, до шатра втиснувся поспішно малий Батіст і оповістив, що незвичайний чужинець осідлав коні і збираеся втікати не попрощавшися з чіфом, як велить звичай.

Почувши се, сержант вискочив з шатра і одним зворотом був при своїм кони, який кілька кроків від входу скубав лінво траву. Допавши сідла, пігнав гальопом до Вилсонового табору і станув перед немало здивованим, но на позір спокійним, проспектором саме в хвили, коли той сів на каштана з трома білими погами і збирався від'їздити назад в сторону, відки прибув.

—Я думав, що ви встарчитеся в слові, з відтінком гніву сказав сержант, ставувши своїм конем ... лиця здивованого Вилсона. Ви задумали мене перехитрити і висмикнутися. Будьте так добрі і злізайте. Перейдетеся зі мною, бо я маю з вами дещо важного поговорити.

—Не мав я думки вас хитрувати, сказав Вилсон трохи ображений в своїй невинности. Я саме пускався заглянути до чіфа і сказати Вам, що я змінив зовсім первісний плян. Коні відпочали і я задумую нігде не задержуватися, але перти як скоро буде можна до моеї квартири ще перед снігом.

Дуже добре, Вилсон. Я вас не задержу ані десять минут довше, однак е деякі річи, на які я хочу від вас пояснення, ще заки виберетеся в дорогу.

—Що за річи?—питав Вилсон.—Я ні вас не видів ніколи в життю, ні взагалі нікого з сих людий. Чого хочете?

—Се дуже можливе, але може тут е дехто, що Вас бачив,—сказав сержант.

—Ви не маете жадного права мене задержувати, — сказав рішучим голосом Вилсон. Я спокійний подорожний і подорожую в своїм власнім інтересі.

—Се дасться видіти. Єсли ви е спокійний подорожний, то не маете причини боятися, если ж ви не е... У всякім разі прошу на хвильку до шатра Мустуса. Переговоримо дещо.

—Але ж добре! Чому не піти—кипув недбало Вилсон.

Сержант заждав, доки подорожний не позбирав коний і не був готовий йти за ним. Полісмен не хотів його тепер лишати самого ані на хвильку, будучи певним, що Вилсон втіче. Коли той переходив попри дерево, до котрого був увязаний пес, бідне звіря шарпнулося взад і заскомліло. Сержант заговорив до пса лагідним тоном а сей відразу успокоївся, зігнув під себе хвіст і поклався під дерево.

—Чий се пес?—запитав сержант Гендерсон.

—А чий же як не мій? Чий міг би бути? —відповів Вилсон, сідаючи на коня.

—Та я не про се, але його поведінка досить цікава. Мусів добре набрати, коли вас так боїться... Та про се пізніще,—подумав сержант. —Ну готові?

—Готов.

—То ідемо до чіфа! І Гендерсон зрівнав свого коня з каюсом подорожного та обсервував Вилсона в такий спосіб, в який вміють обсервувавти лише полісмени.

VI.
На допитах.

По прибуттю до чіфового шатра, Гендерсон вказав подорожному крісло, а сам сів на звичайній лавці при невеличкім столику, збитім зі звичайних тертиць. Шатро Мустуса, що творило для него літну резиденцію, було обставлене дуже просто. Крім лавки, простого столика і крісла стояло ще старе желізне ліжко а при вході скринка з коновкою на воду і черпак. По середині бляшана, дешева піч. То лише зимова кватира чіфа, будована з матеріялу і мальована блідо синьою краскою була умебльована і украшена як пристало на чіфа племени.

Побачивши з хати, що гості лишили коні і ввійшли до середини, чіф з поспіхом вийшов до шатра.

—Але-ж панове! Прошу до хати, тут дуже невигідно—попросив Мустус.

—Байдуже,—сказав Гендерсон,—ми лише на хвилинку. Я не хочу задержувати пана Вилсона, бо він спішиться в дорогу. Сидьте коло нас.

Чіф примістився на ліжку, а сержант отворив провізоричний суд спокійною заміткою:

"Моїм обовязком сказати вам пане Вилсон, що кілька обставин, сполучених з вашою появою в сих околицях, вимагае вияснення. Єсли уважаете за потрібне додати щонебудь до попередних ваших пояснень, то добре, але я мушу записувати всьо, що ви скажете. Від вас отже залежить відповідати або ні на мої запити.

—Чи я арештант?—крикнув люто Вилсон.

—Ні, покищо ні! Звертаю однак вашу увагу, щоби ви говорили спокійнішим тоном.

—То чого ж мене задержаю? О що мене посуджуете?

—Будьте спокійні. Я не посуджую вас о ніякий злочин, бодай на разі ні. Попросив я вас лише по то,, щоб ви вияснили деякі обставини, котрі на мою думку зраджують певного рода підозріння. Ви сказали, що подорожуете самі, чи так?

—Так.

—Я зрозумів, що ви ідете самі від часу, як минули "Кросінг".

—То правда. Я сподівався здибати там моїх приятелів, але...

—Я знаю. Отже, від коли ви лишили "Кроссінг", ви подорожували абсолютно самі. Так бодай виходило з вашої розмови.

—Сам, зовсім сам. Доки розумієся не прибув сюди, де...

—І ви нікого не здибали по дорозі?

—Нікого.

Сержант звернувся до Мустуса, який уважно прислухувався розмові, і попросив, щоб кликнув Йосифа Кісаніса.

Малий Батіст, що навинувся під руки, побіг до хати чіфа і покликав Йосифа. Коли приятель Мустуса станув по середині шатра, сержант поздоровив його приязно кивненем голови.

—Підійди Йосифе трошки близше. Приглянься добре сему джентелменови і скажи, чи ти видів вже його коли перед тим.

Кісаніс лиш раз кинув оком на подорожного і сказав ломаною англійською мовою:—Так, я бачив його два-три дні тому назад.

—Де ти його здибав, Йосифе?

—Недалеко мого "тіпі" на Сван Гіл.

Вилсон порушився в кріслі і глянув люто на Кісаніса.

"Проклятий брехун!" — аж засичів. — Я не бачив сего нужденного Індіянина ніколи на свої очи, доки не прийшов сюди. Сук..."

—Тихо!—гримнув Гендерсон. — Ви будете говорити, як він скінчить. А уважайте, що я нікого ображати не позволю.

—Чи ти певний, Йосифе, що то сей сам чоловік, якого ти бачив на Сван Гіл?

—Він! Я того певний.

—Чи він був сам?

—Ні, з ним їхав другий білий чоловік.

—Добре. Оповідай свою історію як вмієш і як знаеш. — Кажеш, що він їхав в товаристві другого білого. Що вони робили?

—Їхали доріжкою до мочара. Я збирав калину недалеко дороги і сховався за дерево, щоби вони мене не бачили. Поперед них біг великий "госкі" пес, полошив птахів і гавкав. Оба подорожні їхали поруч себе на "каюсах" а за ними ішли два другі коні з клунками...

—Пожди хвильку—перервав сержант,—А чи бачив ти коні і чи пізнавби їх?

—Так, — відповів Йосиф. — Коням я тоже добре приглянувся. Отсей джентелмен їхав на каштані, що мав три ноги білі по коліна, а його товариш був на чорнім з лисиною на чолі.

—Ага! Ти кажеш, бачив пса.

—Бачив. То той сам, що он на дворі привязаний до кульбаки. Він належить до другого чоловіка.

—Відки ж се знаеш?

—Коли їздці минули резерву Сван Гіл, розложилися на ніч в опущеній хаті старого Теда, трапера, що тому дві зимі як помер. Сей чоловік збирав патики а його товариш бавився з псом. Я думаю, що то пес другого чоловіка.

—Ти за богато думаеш, втрутив Вилсон.

—Прошу не перебивати, різко замітив Гендерсон. Щож дальше?

—Вони "кемпували" — продовжав Кісаніс — в хатині старого Теда, що то помер пару літ тому.

—А як довго вони там були?

—Два або три дні. Здаеся три. Першої ночі я підійшов до хатиці і чув сварку а навіть крик, але не бачив нікого. На другий день рано вони палили в хатині великий огонь, бо дуже густий дим ішов з неї. Сей чоловік покручувався коло "шеку" а другого я більше не видів.

—Другого чоловіка ти більше не видів. Гм... А як довго ти сего там бачив, спитав поважно задуманий сержант і вказав на Вилсона, котрий сидів як на грани, ковтав слину, але вдавав спокійного.

—Два-три-пять днів... не пригадую добре.

—Коли він вибрався з "шеку" Теда, що ти зробив?

—Ішов з далека слідом за ним, аж над сей потік, де він ночував, а відтак оповів все чіфови Мустусови.

—Добре, Йосифе, то досить. Дякую!

Коли Кісаніс відійшов, сержант звернувся до Вилсона, котрий недбало розвернувся на кріслі, і спитав поважно:

—Ви чули, що говорив сей чоловік. Чи можете дати яку відповідь?

По довшій павзі, чоловік, що назвав себе Іваном Вилсоном, почав надумуватися, що сказати. Зібравши до купи всю увагу, відкашельнув і запанував над своїм голосом.

—Уважайте, пане сержант—зачав спокійним, низьким голосом, нагнувшися над стіл, і дібравши широго, переконуючого тону—Індіянин має по части рацію. Нас було дійсно двох в часі і в місци, як він описував, але, Бог нехай буде мені свідком, чи я зробив тому другому чоловікови якунебудь кривду. Се був мій товариш і коли ми посварилися за дрібницю тої ночі, як заночували в хатині коло Сван Гіл, товариш мене покинув і вернувся назад.

—Ага,—завважав сержант, піднісши очи від нотеса, на котрім записував,—а не казав ваш товариш, куди йде і чи взагалі згадував про се. Бо, бачите, —додав—від сего богато залежить. — Коли ми його знайдемо, ви будете вільні.

Вилсон зморщив чоло а по тілі пробігла дрож. Все ж таки спокійно як лиш міг, відповів:

—Казав, що йде на Сторджен Лейк.

—А як його імя?

—Вілім Лейман.

—А ваше? яке ваше правдиве імя?—спитав з притиском сержант.

Чоловік хвильку завагався.

—А дійсно, сказав вищци, нема причини, чому ви не маете знати мого правдивого імени. Я називаюся Чалі Кінг. Вилсон е мое прибране імя, а радше сказати, імя моеї професії, бо я колись, знаете, був актором.

—Та-а-а-к... тягнув Гендерсон і скоро писав в нотесі всьо, що йому казав Кінг. А коли скінчив, подивився остро в очи подорожному і поважно заявив:

—Чалі Кінг, я вас мушу задержати до часу, доки не найдеться Вілім Лейман.

—Що? хиба я мушу бути відвічальний за кождого волоцюгу, здибаного по дорозі, а котрий здуріе і стратиться яким способом? Хиба я мав право або причину здержувати Леймана іти до чорта, як він намігся,—тай по тій причині мене задержувати?

—Коли ваші зізнання вірні, то се буде лиш хвилева недогідність, сказав сержант. Я порозсилаю Індіянів, щоби відшукали Леймана. Ви знаете, що ті шукати вміють і я вірю, що до двайцять-чотирох годин ми його будемо мати.

—Але ж у вас нема варанту мене задержувати—впирався Кінг. Хиба думаете взяти мене силою, без варанту...

Єсли покажеся, що потреба буде ужити сили, так.

—Се насильство над мирним чоловіком, люто крикнув Кінг і вдарив пястуком о стіл.

—Так? засміявся іронічно сержант. — То прошу затямити собі дві річи. Перше: що провадите пса, котрий належить до вашого пропавшого товариша Леймана, або як він там називаеся. Звіря, коли б йому дати до вибору, пішоби напевно за своїм паном, если б він був. То, що ви тягнете собаку за собою силою, зраджуе поважне підозріння. Друге: я бачу, що при вас зістали всі чотири коні, до котрих, як думаю, мусів мати певні претенсії і ваш товариш подорожі. Єсли Лейман вернув на Сторджен Лейк, так як кажете, то мусів піти пішки. А сего ніхто в сих сторонах не зробить по добрій воли, хиба... хиба якимсь способом примушений. І я вам скажу.. Кінг, що у мене я підозріння, если вже не гірше, то бодай то, що ви в посіданню двох крадених коний... На підставі того підозріння я вас задержую, щоби... Ах, чи можете мені пояснити...

Гендерсон не докінчив, бо в тій хвили Кінг зірвався з крісла і зловив за рукоять револьвера, що виставала з шкірянки, почепленої до ременя. Але сержант хоч пильно записував в нотесі відповіди Кінга, то ще пильніще слідив його рухи і заки той вспів витягнути великий на шість патронів револьвер, Гендерсон скочив зза стола і зловив Кінга за горло. Вивязалася коротка борба. Кінг хоч менший від полісмена, за то сильніще збудований, ударив противника з цілої сили в груди, і взявши його з заду за ковнір блюзи, хотів звалити на землю.

Мустус піднісся поспішно з ліжка з думкою станути сержантови до помочи, але підійшов лиш пару кроків і пристанув. Він знав, що Гендерсон, хоч худий як хорт, але жилавий і поконае напасника. Було йому також відоме право борби, що йти двом на одного то не по джентелменськи і тому він до бійки не мішався. Зато пильно стеріг, щоби Кінг не сягнув за револьвер. Але на то не було часу. Гендерсон в мить зловив Кінга за руку і в випробований полісменами спосіб викрутив її назад-него, сягнув як міг найскорше до кишені і наложив на него кайданки.

Тяжко віддихуючи здіймив сержант з Кінга ремінь з набоями і револьвером і кинув на стіл.

—Тепер бачиш, що зі мною жартів нема—промовив Гендерсон лагідно. Кулі, на які ти так богато надіявся, онде на столі, і я порадив би тобі бути чемним...

—Проклятий чорте!—прошипів люто Кінг. —Чекай я ще відплачуся тобі за се!

VII.
Пара Мокасинів

"Тіпі" чіфа Мустуса оживилося. Кісаніс запрягав коні до воза, малий Батіст збирав дрова і помагав чіфови приготовляти обід. Гендерсон порядкував подерту підчас бійки блюзу, а Кінг сидів скований, глипав люто очима і вперто мовчав. Чіф просив його дещо їсти, але той шорстко відмовив.

По обіді виїздила з подвіря ціла каравана. На возі, що рушив перший, посадив Гендерсон Кінга а сам примістився лицем до него. За тим ішли чотири коники проспектора, два обвючені а два осідлані. Похід замикав здоровий молодий індіянський парубок на кони, що він зі своїм в парі гарного сержантового дерешa. Пес наподований і пущений на свободу, бігав по корчах, полошив птахи і погавкував. Дорога була далека і доперва на другий день рано станули в Лессер Слейв. Гендерсон примістив Кінга на постерунку за кратами, наказав свому то... стерегти його пильно, а сам змінив коні і навіть не відпочавши почвалав назад на резерву Мустуса, щоби шукати слідів Леймана.

—Що ви думаете, Чіфе?—спитав сержант, коли оба приятелі засіли в хаті і застановлялися над тою справою.

—Вам відомо, сержанте, як я далекий підозрівати людий в злочині, але в сім случаю е кілька обставин, що родить і у мене підозріння. Той Кінг взагалі мені не подобаеся.

(Дальше буде.)

ПЕРЕД ЗБОРАМИ ІНСТИТУТУ ГРУШЕВСЬКОГО

Перечитав я програму зборів вже з десять раз і бачу по ній, що то заповідаеся радше народний з'їзд ним збори членів. Також та помилка, в недокінченім статуті, що президію вибирае дирекція а не збори відбиваеся на щорічних зборах, а сего року вона вже заздалегідь вилізла як шило з мішка. На ту помилку були все жалі і на мою думку дуже оправдані. Бо от і ся програма зізду, що лежить передімною, ясно доказуе, що президія робить зі зборів членів радше просвітний курс з повно рефератами ріжних бесідників з трох провінцій які то реферати заберуть майже всьой час маючих відбутися зборів членських. Не перечу, що можна в програму зборів включити оден-два гарних рефератів, що стисло вяжуться з ціллями і завданями інституту, як: про виховання молодіжи, значіння такої інституції для нашого народа і т.п. Але заповнити програму зборів 19 рефератами тоді, коли на все те складеся не більше чим всіх вісім годин, то трохи, після моеї гадки, за богато. Бо коли збори пічнуться в пятницю вечером, як звичайно, то першого вечера заледво чи можна буде виголосити більше чим два реферати включаючи отворення зборів головою, а може ще й які привіти наступлять надпрограмово. Слідуючого дня, в суботу, коли б історія хотіла повторитися, як минувших років, коли слідуючі наради заледво зачиналися в 3-ій годині по полудни, то до шестої годині коли б програма остала ніяк не зміненою, то заледво чи дійдемо до тої точки, де говориться про звіт дирекції, контрольної комісії і т. п., а де і коли малобся дискусувати, докінчувати недокінчені справи, внески, резолюції і т. и.? Вечером в суботу представлення, в неділю рано люди порозходяться до церков, по полудни обід спільний, вечером концерт і... вже по зборах! А збори членів, се, після моеї думки, і вірю, що й много инших членів так думають, збори е в першій мірі для обговорення справ ділових, задля яких їх і дійсно скликаеться.

Се, що цілий рік творится в Інституті, деякі непополагоджені справи, та обговорення плянів на наступаючий рік, ніяк протягом кількох годин не можна полагодити. Люди розїзджаються опісля, невдоволені, квасні, бо не міг довідатися про се та про инше, і... як звичайно, через кілька місяців по зборах, ріжні нарікання, та поговірки, які дуже умно відбиваються на Інституті. І если 19 наукових рефератів не зроблять на ті річи досить місця, то члени будуть докінчувати їх як і минувших років гуртками по кутках, а се справи ніяк не направить. Вже тепер чути закиди по фармах, що комусь пильно забити час зборів рефератами, аби не було часу на що друге. А відтак, коли вже по всім, зачнеться остра критика, горячкові дебати і посудження.

Та коли вже сталось так то треба погодитися і з тим, що дирекція може хотіла й якнайліпше, а зробила помилку, то треба вже мати се на увазі і виправити це так, щоби не повторилось подібне слідуючих років. На зборах чи на майбутнім зізді, здалоб ся вже раз урвати кінця з недокінченим статутом і надати в нім ясніші дерективи дирекції, чи мае скликатись одного року збори, другого зізди і так в колесо лишати дирекції без певних директив зазначених статутом. Бо те, що не зроблять і не викінчуть самі збори вже опісля через цілий рік руки дирекції. Зробить щось, що підпадае критиці членів й та критика переміниться в пльотки, дирекція чуесь невдоволеною, а не зробить сього, що членам здаеться повинна була зробити, знов невдоволення. І дирекція і члени вмовляють опісля в себе, що "сему треба - буде зарадити на слідуючих зборах", а коли збори заповідаються на три дні а на них навіть десять годин не присвячено на ділові справи, на справи пекучі, то ще нераз не одні справи будемо ми відложувати на "слідуючі збори"...

По програмі видно, що сегорічні збори не будуть нічим иншим як просвітним курсом, бо запрошено на них найкращі сили з цілого заходу і треба сподіватися, що з промов звісних бесідників і учених, зібрані будуть мати великий хосен. Дайже Боже, щоби так було, та не слід забувати, що на справи самого Інституту, на його господарку і виховання в нім дітий наших повинноcя присвятити як найбільше часу.

Та коли вже з нагоди зборів хочеться зробити просвітний зізд' то пожаданим е, щоб було кому з него скористати. Дирекція спросила найлучші сили з поміж наших лікарів, адвокатів, учителів, бизнесменів, редакторів, отже виходить, що хто приїде, буде міг скористати дуже богато з тих відчитів. Тому я, "преподобний фармер", звертаюся до вас товариші господарі з відкликом, прибути на зізд в як найбільшім числі. Приїздіть самі, беріть жінки і старші діти, хлопців і дівчат і скористайте з нагоди. Може бути, що на сім зізді вдасться нам не лише навчитися чогось і полагодити інститутські справи, але може й вдасться нам започаткувати народну провінціональну організацію.

Інститут такий як наш ім. Грушевського е витвором життя і потреб народу. Ціль його поза саме удержування студентів і виховання їх, була ще й повести працю над зорганізованием народа в одну поважну народну організацію, яка була би світилом і розсадником народного життя, віри в наші сили, що була б почином до широкого народного руху до просвіти, поступу і добробуту. Сегорічний зізд покаже вже девятий раз з ряду, о скілько інститут сповнив покладені на него надії. То ж спішім всі на зізд! Особливо ви, братя господарі спішіть з самого рана, щоби саля інституту була так переповнена, щоби аж англійські газети подивляли нас, що "Українці з цілої Альберти зібрані на просвітнім-зізді не можуть поміститися в просторій салі інституту".

До зізду треба обговорити його з фармерами і заохотити на него навіть тих, що дрімають. Кождий член обовязково повинен бути. Та на мою думку всі наші товариства по кольоніях повинні висилати по делегатови, щоби приглянутися роботі інституту і поширити опісля як найбільше заінтересовання ним поміж своїми громадами.

Нема найменшого сумніву, що на сегорічних зборах богато справ буде полагоджених і ми з них розідемося з повними надіями на кращу будучність нашого народа в Канаді..

Здоровлю щиро всіх.

До побачення на З'їзді

Прокоп Магера.

Адвокат
Е. МІХАЙЛЮК
Заступаю в судових справах, карних, цивільних, розводових, спадкових і тестаментальних.
Виробляю горожанські папери і сторокрові контракти купна, продажі і вповновласти.
E. MICHAJLUK
Barrister, Solicitor & Notary
300 AGENCY BLDG., Jasper Ave. EDMONTON, ALTA
Визичаю гроші. Продаю і купую фарми. Телефон 2411

Небувале Чудо Канади в Порошковій Формі
НАЙНОВІЙШИЙ ВИНАХІД ДЛЯ АВТОМОБІЛІВ
Хочете заощадити гроші?
Хочете продовжити життєздатність мотора?
Хочете збільшити милі?
Уживайте "Маґік-Ґезу"
Незвичайним сим МЕҐІК-ҐЕЗОМ в порошковій формі усунете з мотора карбон, (вугель), збільшите число миль на гальоні газоліни, додасте газоліні 100 процент сили а рівночасно заощадите від 25 процент до 30 процент на видатку за газоліну. Чайна ложечка сего порошку вистарчить до 5 гальонів газоліни. Одна бакса до 100 гальонів.
Гальон газоліни скріплений сим порошком зискуе 5 миль а бакса на 100 гальонів збільшує що найменше 500 миль.
"МАҐІК-ҐЕЗ"
УСУВАЕ З ІНДЖАЙ ВУГОЛЬ:—ДОДАЕ ЙОМУ СИЛИ, ЗБІЛЬШАЕ МИЛІ.
ХТО УЖИВ ОДНУ БАКСУ "МЕҐІК-ҐЕЗУ" НА ПРОБУ, ТОЙ ВЖЕ БЕЗ НЕГО НЕ ОБІЙДЕСЯ
Бакса "Меґік-Ґезу" коштуе лише $1.00
Масно тисячі свідоцтв і похвальних листів, що свідчать про вартість і конечність "Меґік-Ґезу" для автомобілів
Одиноким і виключним агентом для продажі "Меґік-Ґезу" на цілу Альберту е М. А. ВІНЯРСЬКИЙ, В МОНДЕР, АЛЬБЕРТА.
Если в вашім місточку нема назначеного продавця, замовляйте впрост від Вінярського з Мондер.
В КОЖДІЙ МІСЦЕВОСТИ ПОТРІБНО АГЕНТІВ
ПИШІТЬ ПО "МЕҐІК-ҐЕЗ" АБО ПО ІНФОРМАЦІЇ НА АДРЕСУ
M. A WINIARSKI
MUNDARE, ALBERTA

King Edward
HOTEL
10180 101 Street
Phone 1161 Edmonton
Наш Девіз е:
ЧУДОВА ЇДАЛЬНЯ
Прийдіть і переконайтеся чи то правда

Наш Поступ

Український тижневик просвітно-культурний і економічний справам українського народа в Західній Канаді. Виходить кожного тижня в середу.

Передплата виносить $2.00 Річно.

За оголошення поміщувані в "Нашім Поступі" редакція не відповідає.

ЯКІВ Н. КРЕТ, Редактор.
Т. ТОМАШЕВСЬКИЙ, Управитель.

Our Progress
UKRAINIAN WEEKLY
Published by Canadian Ukrainian Printing and Publishing Co., Limited, at 10336 96th Street, Edmonton, Alta.

JAMES N. KRETT, Editor.
T. TOMASHAVSKY, Manager.

Subscription in Canada $2.00 a year. Foreign $2.50.

Advertising Rates will be Furnished on Application.

ADDRESS:
OUR PROGRESS
10336—96 St. Edmonton, Alta
Telephone 1834

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, СЕРЕДА, 22 ГРУДНЯ 1926

ПЕРЕД ЗБОРАМИ

До найкультурніщих народних установ належуть виховавчі інститути. Се кузня твердих, непохитних характерів, колиска будучих провідників. Живучи в гурті під розумним проводом; наломлюються ріжні вдачі до карности, послуху, набирають горожанських чеснот, щоби колись, зіткнувшися з народом, могли і вміли повести його по прямім шляху до вселюдського поступу.

Як другі народи, так і наш український, відчув вже давно конечність і доцільність таких народних інституцій і як скоро почув за собою матеріяльну силу, здійснив свої мрії, закладаючи цілий ряд бурс. Кожда провінція має або мала їх у себе. Дещо упало, инші ледво дихають, однак є дві інституції чисто народні, основані і держані виключно народом, що розвиваються досить гарно, бодай з морального боку, а се Інститут Петра Могили в Саскатуні і Інститут ім. Михайла Грушевського в Едмонтоні. Основання такої інституції як Грушевського, се не старання і фонди якоїсь релігійної секти з цілею виковати вірних собі прислужників: се результат однодушного бажання нашого загалу мати таку інституцію для своїх народних культурних потреб.

По перше народ, ведений законом самоохорони, хотів бути певним, що його племя на чужині не загине, що розвинеся і буде світови знане. Що з молодих людий, вихованих народом, вийдуть свідомі і щирі народні робітники і керманичі. По друге, була і є у народа думка, що коли у нас інтелігенції начислялося заледво надесятки, то культурну і просвітну працю будуть започатковувати і вести передівсім ті інституції, на які народ не жалував ні заходів ні жертв.

І отсе при наближаючихся зборах членів Інституту ім. Грушевського булоб пожаданим, і на часі, щоби обговорити: чи може інститут і в який спосіб приступити до ширшої, пляновоі, народної культурної праці, щоби вповні відповів свому призначенню.

На з'їздах заводиться шабльон. Доклад управи, дирекції, вибір нових людий, деякі вннески, котрих з засади не здійснюється і... податком або колектою на сплату інституту, з'їзд кінчиться. Тимчасом нарід живиться на з'їзд своїх найлучших людий як на народний парлямент. Ожидає від делегатів і членів не лише розумних заряджень дотично виховання молодіжи і майна Інституту, але не меньше актуальних постанов, як рушити і піддержати життє і рух по Народних Домах, по товариствах, як згуртувати десятки тисяч розбитих одиниць в одну велику сім'ю, як поширити так конечну а занедбану у нас народню свідомість. Праця та безперечно належить до кождої свідомої одиниці, але в першій мірі тижить вона на такій поважній культурній інституції, як Інститут ім. Грушевського, при котрім зібраний цвіт суспільности. І коли Інститут найде спосіб і дорогу, щоби бути безнастанно в порозумінню з народом, коли вийде в нарід не лише по жертви, але з реальною культурною і просвітною працею, то тоді не буде найменшої журби ні за гроші, ні за харчі. Народ піддержить дуже радо свою установу, бо буде бачити, що вона будить в нім краші почування, що вона журиться його будучим, що збирає його в велику, свідому родину.

Нема найменшого сумніву, що коли б Інститут від самого почину був в безпосереднім контакті з народом, бувби до нині став природним центром всього культурного руху Альберти, був би з'єднивв коло себе всі народні твердині, "Народні. Доми", Читальні, Кружки і віддільні товариства, та був би надавав тон усьому народному життю.

Може були причини, що дотепер сего не осягнено, але так дальше бути не може. Лучше пізніще, чим ніколи, но започаткувати працю в сім напрямі конечно треба і сегорічний З'їзд членів назвемо епохальним, як що він найде часу і моральної сили вирішити сю преважну справу та ввести її в життє.

ПОСЛІДНІ СУДОРОГИ

На наших очах ведеся в Канаді завзята борба. Правда, безкровна вона, однак з котроїсь сторони будуть жертви, що відчують ту війну дуже болючо. Що то за війна? А се збіжеві купці виповіли безпощадну війну пулови. Чому? Не є для нікого тайною.

Богато є ще таких наших господарів, які думають, що пшеничний пул то компанія якихсь богатих фармерів, що хочуть захопити в свої руки збіжевий интерес і на тім робити міліони, як давніще посередники. Хто так думає про пул—то дуже хибно думає.

Пул—то товариство всіх фармерів, бідних чи богатших, які лиш пристали до него, а його цілею є дістати для своїх членів можливо найлучшу ціну за пшеницю.

За поліпшенням цін на збіже побивалися фармері заходу через двайцять літ в парляменті. Думали що можна буде законом забезпечити фармерови який-такий зиск з своєї праці. Богато гарних слів поплило за той час в Оттаві; не було сесії, щоби правительство не обіцяло прийти фармерам на поміч, але на обіцянках кінчилося. Збіжеві магнати, що контролювали політику, поростали дальше в міліони, а фармер біднів.

Побачивши, що ні звідки не сподіватися йому помочи, зачав в розпуці лучитися з другими такими як він і оснував пул —товариство, якому в Канаді не найдеш пари, оснував велеканську торговельну організацію, що протягом трох літ взяла в свої руки оборот двіста міліонів річно за саму пшеницю. Ціни на пшеницю подвоїлися. Пул продає збіже своїх членів впрост до млинів а ту ріжницю, яку брали посередники, дістає тепер фармер. Пул примусив і збіжевих купців, які ще остали, платити ту саму ціну, що й він. Тепер вже не "грейн ексчендж" нормує ціни на хліб західних провінцій. Пул поклав конець тій фазі збіжевої торговлі,котра давніще збогачувала кождого гандляра, лише не продуцента.

Що більше. Першою найважніщою справою, яка прийде під обради парляменту по новім році — се законопроект прогресивного посла Кемпбела, на підставі котрого члени пулу будуть могли висилати свое збіже до термінал-елевейторів пулу в Венкувер або Прінц Руперт без взгляду на то, до якого місцевого елевейтора привезуть збіже. Законопроект сей перейшов майже одноголосно ще в послідним парляменті, бракує лиш потвердження сенату. А хоч в сенаті приготовляеся против него різка опозиція, всеж управа пулу вірить, що він перейде.

В виду того, всі котрі десятками літ згортали з чужої праці міліони, рушили тепер в похід проти пулу. Їм же видерто з рук золотий інтерес; не диво отже, що збіжеві купці впослідних судорогах, бачучи, що пул викине їх в коротці зовсім з бизнесу, зложили великі гроші на кампанію, друкують обіжники і брошури, запрягли до агітації против пулу навіть поодинокі товариства, що зі збіжем не мають нічого спільного, підкупили пресу, а всьо в тій цілі, щоб при відновленню контрактів з пулом замотеличити як найбільше несвідомих фармерів, знеохотити їх до пулу і тим способом взяти назад у свої руки контролю збіжевого бизнесу.

Та з тої нагінки члени пулу не роблять собі нічого. Кождий бачить, що то послідні судороги збіжевих магнатів, а щоби їм скоротити ту муку, фармері ще більше пишуться до пулу, як ніколи перед тим. Нехай і українські фармері не зважають на підшепти компанійних агентів і їхньої літератури, нехай не відстають від фармерського гурту, бо тим можуть ослабити своїх товаришів в пулі та вернути назад часи з 30ц. за бушель пшениці нумер 1.

ЧЕСТЬ, КОМУ ЧЕСТЬ!

Ведена чуткою, поетичною душею до річий вніших, благородних, женщина від найдавніщих времен старалася вийти зі свого тісного домашнього огнища і взяти на себе добровільно поруч хатної праці ще й етичну працю зад своєю суспільністю. Сю високо - благородну працю підказувала женщині, як родичці ще й природна журба за сильне, моральне виховання нових поколінь: і не диво, що з приходом християнства ніхтоніжний, а женщина змінила душу старого поганського світа з коли поступ нових віків виніс її на ширшу життєву арену,—вона не займилася брудною політикою або холодною економією, але добродійними чи виховавчими інституціями, школою, шпиталями, церквою.

Там, де формувалася душа дитини, там, де чути було стони і сльози страждаючих, там, де битий журбою і недолею народ підносив серце до Подателя благ, там всегда являлася першою женщина-мати і вкладала там свій духовний скарб.

Розуміеся, іде тут мова за велико-душні, благородні жінки, бо лучаються і такі, що стративши в життєвій вандрівці ті високі природні душевні прикмети женщини, в своїй подлости лише вітрять якби попсути і знищити благородну працю своїх посестер.

Та нехай буде се в честь і признання для нашого українського жіноцтва, що між ними таких нема. За то їх загал плекаючи і розвиваючи свої ніжні, душевні скарби заняв в культурнім поході української суспільности своє належне місце.

На яку народну установу ми не подивилибся, беручи всі наші групи, чи партії, праця жіноцтва у них дуже замітна і похвальна. Вештаються як ті мурашки коло свого муравлиска—товариства, щось зносять, продумують, нараджуються, проектують, жалять — підганяють до роботи трутнів мущин і глядять... роздобули і гроші і обстанову, украсили, прибрали... як власну, рідну домівку.

В такій муравлиній праці для загального добра виріжняеться одно з жіночих товариств в Едмонтоні, з'органiзоване при Українській Православній Церкві. Здається і невеликий їх гурток, але обовязки, які той гурток взяв на себе, сповняе на подив гарно і похвально. Прибрали храм Божий, украсили і відновили церковну галю, купили пяно, добру господарську кухню, потрібне начиння — словом завели спільну господарку, як у себе в дома.

Та найкращою рожею в китиці тої їхньої запопадливости і журби за громаду є безперечно Базар, який устроїли в церковній гали минулого тижня, а котрий здається приніс досить поважну суму, яку жіноче товариство призначило на сплату довгу, що тижить еще на церкві. Базар випав надспідівано гарно. Оглядаючи ручні роботи, вишивки та другі вартісні річи, можна було бачити, кілько мозольної праці вложили членкині і їх приятельки в то хосенне підприємство. Тай "не для людий і не для слави" але як заявила предсідателька Базару п-ні Галюк на отворенню базару;— "тому, що церков то мати наша, рідна українська мати, що кормить нас високими ідеалами, вказуе нам життевий шлях і піддержуе в борбі..., тому ми як вірні її діти горнемося під її крила і працюватимемо на славу тої матери-церкви, о скілько стане нам сил."

І дійсно попрацювали для базару в користь церкви як добрі, згідливі діти для матери. Одні більше, другі менше, відповідно до того, яку котрій призначено функцію, але попрацювали всі. І если і на дальше працювати будуть в такій згоді і з таким розгоном, здобудуть собі честь і признание не лише своеї громади, але цілого українського загалу.

На базарі промовляв ново-вибраний мейор міста п. Бюрі і в своїй промові між иншим звертав увагу, що кождий культурний народ, если хоче заслужити на респект у других, мусить і повинен шанувати та любити свої традиції та національні святощі. Пан адвокат Михайлюк подякував мейорови в англійській мові за участь і запевнив його, що Українці міста Едмонтону будуть ко-оперувати з ним в його трудній праці з около розвою міста. Потім хор під управою о. Сенети відспівав дуже гарно кілька пісень, почім відкрито базар для публики, яка так виповнила галю, що не було де голці впасти.

Базаром як і другими підприємствами, що їх жіноче товариство уряджуе досить густо, дають наші женщини наглядний доказ, що може принести мирна, згідна праця для ясно витиченої цілі. Та при сім ся запопадлива участь нашого жіноцтва в культурнім поході народа утверджуе нас в надії, що наші національні ідеали незадовго здійсняться, бо до їх поширення і утвердження взялися матері, ті, на котрих тяжить природний обовязок виховувати суспільність.

К.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ

¶ **Всім Інтересованим в Беліс, Альта.**—З огляду на те, що дописи в справі "війни" між двома "генералами"—гр. гр. Ясенчуком і Ропчаном є трохи за довгі, а в нас саме тепер нема богато місця щоб присвятити його на вашу льокальну війну, відложуемо ті дописи, жалі і плачі як одних так других аж на по Святах. Тому просимо бути терпеливими. В свій час до вашої справи вернемо.

Шипинці, Альта.

"Помістіть кілька слів у "Нашім Поступі" і поясніть нам слідуюче: у нас іде суперечка про "Фармерське Життя". Одні кажуть, що то часопись та сама большевицька, що і "Робітничі Вісти", а другі кажуть, що між ними абсолютно ріжниця. Не знаемо, чия правда.

Я. К. Олійник."

¶ "Фармерське Життя" і Робітничі Вісти"—обі газети большевицькі і видають їх одні і ті самі люди. Про се найліпше переконаетесь таки з самих тих газет. Одна їх адреса, однакова їхня пропаганда, а коли поднивитесь і в "Ф. Життя" і в "УРВісти" зараз на другу сторону з самої гори з початку, там написано виразно і недвозначно, що видае їх "Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство." Значить—один господар і з одною цілию. Лише редактори инші. "Ф.Ж." пише п. Присташ і Ко., в склад котрої входять "товариші Шатульський, Лобай і инші, а "УРВісти" редагуе "тов." Шатульський і Ко., в склад котрої входять "т.т." Присташ, Лобай і инші. Вони друкують ще й для жінок "Робітницю", в якій найбільше пишуть ті ж самі редактори. З відозв по Пресовий Фонд та з апелів за передплатою, видко ясно як на долони, що всі три газети, се рідні діти одного батька, українських комуністів. Ріжниці між ними нема жадної. Одна пропагуе червоний інтернаціонал між робітниками, а друга між фермерами. Для них нація не істнуе. В теорії, Українець, Москаль, Лях, Жид, Турок чи Татарин—для них всьо одно. В практиці однак, хоч самі Українці, то не признають лише своеї нації власної. За те Москалів і Жидів слухають і їм признають право розказувати цілому світови.

Одна і друга пропагуе комунізм. Не признае за ніким права власности: ні на землю, ні на інвентар ні на жадний доробок.

Одна і друга намагаеся знищити релігію. Жадного Бога не признають ні Христової науки. Жиють ідеалами Маркса і Леніна.

Ріжниця між "Ф.Ж" в УРВістами" лежить лише в тім, що на УРВісти не хотіли ловитися фармері, бо уважали їх за чисто комуністичну газету, в котрій не виділи для себе богато інтересу. Самі ж УРВісти ще перед трома роками, коли була дуже в моді "революція", "бий рубай", та коли вінніпегські "товариші" щодня визирали червоних шиф, що прийдуть їх забрати до московського "раю", тоді в УРВістях отверто називано фармерів й їх клясу буржуями й ворогами робітників. Їм тоді не дуже то було по дорозі з тими гречкосіями, як вони їх називали.

Та час минав, а червоні шифи за ними не приходили, а робітники почали добачувати, що їх дурено московським "раем" і зачали відвертатися від їхньої пропаганди, вони щоб не лишитися на бреді лайні, почали сватайтися до фармерів. А щоби фармері не пізнали їх почали видавати для них газету з тими самими стремліннями під иншою назвою, під назвою "Фармерське Життя".

НАСЕЛЕННЯ АЛЬБЕРТИ ЗРОСЛО

Найновіщий спис населення переведений недавно статистичним бюром в Оттаві, виказуе, що Альберта мае 607,584 душ. З того на Едмонтон припадае 65, 163 а на Кельгарі 65,-513. Міського населення в провінції є 232,970 а сельського 374,614.

BALTIC-AMERICA LINE
ОДИНОКА ПРЯМА ДОРОГА З ГДАНСЬКА ДО КАНАДИ

Для вигоди ваших найбутних подорожних з Альберти ми отвірали офіс в Едмонтоні під управою п. Петра Місиви.

П. Петро Місиів є в можности подати всякі потрібні інформації тим, які хочуть спровадити до Канади своїх рідних і приятелів з Польщі, Литви, Латвії, Естонії, Чехословаччини, Румунії і з инших країв.

НАШ ОФІС МІСТИТЬСЯ ПІД ЧИСЛОМ:
39 Gariepy Blk., Edmonton.
Над Сіен-ар-скими Офісом на Джеспер Евеню
Phone 1642. Alta.

Пишіть в рідній мові або приходіть особисто кождої пятниці і суботи в тижни.

П. Місиів може побачитися з Вами лично і удільть Вам всіх потрібних інформацій.

ПОСИЛАЄМО ГРОШІ ДО ЕВРОПИ МОНЕЙ-ОРДЕРАМИ ВИПЛАЧУВАНІ В КАНАДІЙСЬКИХ ДОЛЯРАХ.

ХІРОПРАКТИКА

Се нова дорога як зробити слабих людий здоровими без операції і медицини.

Причиною майже всіх слабостий є тиснення на нерви в хрибті. Хіропрактик знає, як се виправити і справити, щоби саме тіло себе само вилічило. Dr. Souch посідає дуже делікатний прилад, що вказує йому де находиться то тиснення на нерви. Dr. Souch просить вас за-тим на безплатну пораду і скаже, чи хіропрактик може вам помочи. Напишіть про свою слабість, а він Вам відпише.

Dr. GORDON SOUCH
303 Moser-Ryder Blk.
(над Ітоном)
Телефон 4333. Edmonton, Alta.
Урядує від 10 до 12 год. рано і від 2 до 4.30 по полудни, або в часі умовлення.

ЗАКЛИК РЕДАКЦІЇ ЧАСОПИСУ "ЖІНОЧОЇ ДОЛІ"

Всі ми жінки в Старому Краю стали до завзятої, превзятої роботи. Ми бажаємо виховати весь народ наш на витревалих і міцних борців за краще "завтра" України, не окремі героїчні одиниці, а свідомий своїх обовязків і сили загал. Це нас, жінок обовязок і ми віримо, що докажемо його, тільки-б більше нас! тільки-б відчувати, що кличі які виявають жіноцтво до цієї роботи не гинуть десь у глухій пустелі а "знаходить теплий відгомін у живих, чистих душах Ваших.

Дорогі сестри! Чи Ви-ти за морем йдете з нами одним шляхом? Чи відчуваєте це святе завдання, яке покладає на жінку отся важка переломова доба? Чи бачите Ви і вказуєте другим, що понад дрібні особисті амбіції, понад вузькі інтереси гуртка, чи партії є для всіх нас одна велика, свята мета: відродження нації?

Всі жінки Українки, без ріжниць, всюди де вони тільки є, повинні станути до праці разом з нами. Хочете знати що ми робимо? То передплачуйте ще сьогодня одинокий жіночий часопис "ЖІНОЧУ ДОЛЮ". Вона вже рік голосить про працю жіноцтва і старається своїм друкованим словом єднати всіх Українок. Гуртки жінок працюють для неї по цілому світі, — не лиш в Старому Краю, але і в Хінах, у Франції, Сербії, Чехо-Словаччині, в Злучених Державах, в Канаді. З малого листка, що почав виходити під кінець 1925 року, виросла на поважний ілюстрований місячник в 1926, і почне виходити в 1927 році вже як два-тижневик. Праця жінок розвивається; нехай і Вас при ній не бракує.

Олена Кисілевська
Начальна редакторка.

Передплата виносить на 1927 р. $3.00. Адрес редакції:
POLAND, EUROPE.
"ZHINOCHA DOLA"
KOLOMEA, NOWA Nr. 1
Galicia.

В Едмонтоні можна зложити передплату на сей журнал на руки п-ні Романюк, предсідателькі Жіночого Товариства ім. Лесі Українки в Едмонтоні.

Може Лише Раз в Життю...
будете мати нагоду бачити
„Сонце Руїни“
ТРАГЕДІЮ ПАЧОВСЬКОГО В 5-ОХ ДІЯХ
Найбільшу й найкращу українську історичну драму яка відограється з нагоди З'їзду Членів і Прихильників Інституту Грушевського в Едмонтоні
В СУБОТУ 1-го СІЧНЯ 1927.
Всі студенти Інституту і найкращі аматорські сили з Едмонтону працюють вже довший час, щоб відіграти як найкраще сю перлу драматичної штуки.
ПЕРШОКЛЯСНІ КОСТЮМИ І ДЕКОРАЦІЇ СЦЕН, СПЕЦІЯЛЬНО ЗЛАДЖЕНІ ДЛЯ СЬОГО ПРЕДСТАВЛЕННЯ. ХТО РАЗ ПОБАЧИТЬ, НЕ ЗАБУДЕ ДО ВІКУ, БО Ж ВЕЛИКИЙ ПЕРІОД НАШОЇ ІСТОРІЇ ПЕРЕСУВАЄТЬСЯ В ЖИВИХ КАРТИНАХ ПЕРЕД ОЧИМА ГЛЯДАЧА.
Ніхто не повинен оминути сеї одинокої нагоди, побачити штуку, яка, як не перевисшае, то дорівнює найкращим драмам англійським, французьким і ин.
ВСТУП: Перші крісла $1.00; Другі місця 75ц. і ограничене число білетів на балькові по 50ц. Діти від 6-го до 15 року—по 25ц.
ПОЧАТОК ТОЧНО В 8-ІЙ ГОДИНІ
.:. Приходіть як найчисленнійше! .:.

Сповнім Свій Народний Обовязок

Загально принято за факт, що кождий народ уважаесь культурним тоді, коли він свою культуру цінить, розвивае і стараесь усіма силами її піддержати.

Коли візьмемо себе тут в Канаді, як трету з ряду народність, і нашу культурну діяльність за послідних кілька літ, то справді ми поступили далеко вперед. Бо мабуть нема в Канаді ані одного товариства, котре бодай підчас зимового сезону не старалобся віддати ряд представлень, концертів, відчитів, дебат то-що. Та коли взяти нашу пресу в Канаді, то тут бачимо цілком инчу річ.

Ми по більшій части звикли дивитись на часопись, очима байдужности, мовляв "хай її біс...", видить—обійдемось. Не так дить—обійдеось. Не так дивляться на свою пресу большевики. В них преса—се головна артилерія! Вони що року в маю і в листопаді уряджують усякі підприемсвта як віча, концерти, представлення і систематичну збірку пресового фонду, щоб запевнити вигідне істнования тій артилерії, котра так завзято бе позиції свого противника.

А чи в нас те саме? Ні! В нас байдужність до своєї преси. От, хочби приміром ми в Альберті. Маемо одинокий український часопис "Наш Поступ", котрий почавши від свого появлення, стараесь задоволити загальні потреби українського народу в Альберті. Ніколи він не занедбав свого обовязку відносно наших інтересів. За доказ найліпше може послужити хоч би той здобуток, — вибір українського посла до домініяльного парляменту в Оттаві. Хто цілий час, ще на яких два роки вперед порушував конечність і вагу вибору свого посла до найвищого законодатного тіла в Канаді, як не "Наш Поступ"? Хто як не "Наш Поступ" через цілий час кампанії в вегревільськім окрузі попирав кандидатуру п. Лучковича загріваючими статтями до конвенції і по конвенції і чи не запевняв він світлу побіду українських фармерів при виборах. Чи мало він спричинився до того, що український нарід перший раз в історії нашої імiграції так солідарно постояв за вибором свого посла до домінії? Кождий свідомий чоловік що читає "Н.П." від кількох літ, не заперечить, що під тим зглядом доложив найбільше змагань і нині не тільки виборці того округа а всьой наш український нарід тут в Альберті і цілій домінії гордий з такого здобутку, до якого богато причинився "Н.П." Але наш нарід як в окрузі вегревільськім і в цілій провінції свою гордість аж тоді увічнае повною славою, коли підчас наближаючихся Різдвяних Свят пригадае собі, що в нас є той приятель народа, що від самого початку стояв і стоїть на стороні наших культурних здобутків, будив і будить дрімучих зі сну, й вказуе нам шляхи до культурного розвою, до кращого завтра. Тим приятелем є "Н. П.", для котрого наш нарід повинен зібрати не менше як $1,000.00 Різдвяного Дарунку в формі Пресового Фонду.

Особливо Едмонтонці, яким "Н.П." друкується під боком, повинні трохи більше інтересуватися долею своеї місцевої преси! Бо чи ж "Н.П." менше боронив і боронить їхніх товариств? Чи не він поміщував всякі загріваючі статті з кличами до спільної праці, до розвою тих товариств? Чи не він час від часу доносить ширшому загалови на своїх сторінках про рух по товариствах, про українську дітвору, яка гарно вивязуеся в концертах і представленнях, та загріває до ще більшого запалу горнутися до тої школи, яка мае виховати нашу молодь на добрих горожан сего краю і свідомих та щирих синів і дочок свого народу?

От тому, я вірю, що Едмонтонці не останутъ по заді.

Тому, я ще раз кажу Едмонтонцям: не забувайте, що Різдво наближаесь. Зложіться спільно на гарцу "крісмас бакс"-у для того, котрий дае світови знати, про ваше життя-буття, діяльність і розвій на культурно просвітній царині. Памятайте, що кольонія дивиться на то, що роблять передові люди в столиці провінції, в митрополії всего просвітного руху і коли ви не заінтересуетеся долею своеї преси, то що говорити про кольонії?

Тім.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "Н.П." ЗЛОЖИЛИ:

Марія Сімбалюк, ...	1.00
Св. А. Т. Горбай ...	1.00
Василь Котишин ...	.50

КАМЯННІ НАГРОБНИКИ

Сі камяні нагробники виробляє ПЕТРО ЗВАРИЧ на Вегревіль, Альта., через послідних 10 літ по ціні: 50 дол за великі, 35 дол. за середні, а 25 дол. за малі. Они суть артистично вихінчені і зміцнені желізними прутами внутрі і тому гарантовані на довгі літа.

Продає також фабричні домовини від $25.00 до $150.00 і виняймає каравани на похорон по 10 до 25 дол.

В разі потреби зайдіть, пишіть або телефонуйте до:
PETER SVARICH P.O. BOX 60 VEGREVILLE, ALBERTA
ТЕЛЕФОН 63 або 260.

ЗИМА ЗАМКНУЛА ДВЕРІ

Іміграційне право змінене на час зимової пори і наших людий не пускають до Канади.

ОДНАК Українське Іміграційне і Кольонізаційне Товариство може Вам помочи в справі іміграції сеї зими і може Вам спровадити родину або знакомих до Канади сеї зими без перешкоди.

НАШЕ Товариство може доручувати гроші в Краю долярами.

ТОМУ

ВИ повинні удаватися тільки до сего Товариства при закупні Шифкарти або виробловании афідавіту, чи посилці грошей.

МИ виробляємо старокраєві контракти, повновочія, а також горожанські папери.

ВДАВАЙТЕСЯ за роботою або робітниками ДО НАС

В СВОЇМ ВЛАСНІМ ІНТЕРЕСІ

Посилайте гроші або пишіть по інформації до:
UKRAINIAN IMMIGRATION & COLONIZATION ASSOCIATION
Edmonton 10327 101st Street Alberta

SCANDINAVIAN - AMERICAN

ПРОДАЖА ШИФКАРТ І ПЕРЕСИЛКА ГРОШИЙ.
Головний Агент на Вегревіль і Околицю
PETER KOLMATYCKY -:- VEGREVILLE, ALTA

ДАРОМ! $50.00 ДАРОМ!

Мармош футро, ціна $175.00, доплатить лише $125.00

Маємо також танші жіночі кожухи по $60.00 і $75.00 а також мужеські теплі сиві кожухи по $28.75. Ясні і темно-руді по $46.00. Гарні сиві кожухи по $34.75.

A. Svarich & Co.
Phone 133 VEGREVILLE

На продаж
РЕДЖІСТРОВАНЕ АЛЬБЕРТІЙСЬКЕ ЗБІЖЕ НА НАСІННЄ

Реджістрована і Екстра Ч. 1, Маркіз пшениця а також Вікторі Бенер овес, по умірковних цінах. Найвисший процент кільчення, збіже чисте і певне щодо гатунку.

Тому, що скількість насіння обмежена, фармері повинні замовляти завчасу.

По ціни і близші інформації голоситься до:
W. J. STEPHEN
Field Crops Commissioner, Department of Agriculture
EDMONTON, ALBERTA

Сонце Руїни

Так величаву драму, як "Сонце Руїни", треба вперед добре простудіювати, щоб можна слідити за розвоєм дій на сцені та зрозуміти її зміст наскрізь. Тому, що не має у всіх тих, що будуть на сім представленню спромоги прочитати книжку, зрештою і немає книжок, бо вичерпані, подаю в короткім зміст поодиноких дій.

Дія I.

У великій салі у гетьманськім дворі в Чигирині, сидять три полковники—Мовчан, Гулак і Лизогуб, та дожидають приказів гетьмана. З надвіря долітає могучий спів запорожського о т а м а н а Сірки. На те надходить мати Дорошенка, яка довідалася, що її син, гетьман Дорошенко, злучився з Турками. Вона вговорює полковників, щоб не слухали гетьмана та відвернули його від Турків. Полковники відходять а вбігає Олеся, дитина Дорошенкова, ка питається за матірю. Треба знати, що мати її віддана була в монастир за зраду мужови. Бабуня зборонює дитині згадувати про матір і переговорюєсь із Яненком Хмельницьким, батьком невістки.

Раптом чути голос зазулі. Олеся вибігає думаючи, що то голос матері її кличе. За дитиною вибігає і мати Дорошенкова і Яненко. Входять: гетьман Дорошенко і київський митрополит Тукальський. Дорошенко висловлює свій біль ізза осиротілої дитини та владика напоминає його, що тяжкий час для України і треба тільки про край думати. Входить Семен Безрідний чура лівобережного гетьмана Многогрішного і сповіщає, що Москалі вивезли Многогрішного на Сибір.

Владика звертає увагу Дорошенка на те, що сю вістку можна використати на те, щоб підбурити військо і нарід проти Москви та примирити їх з Турками. Із закритим лицем, щоб його ніхто не пізнав, входить запорожський отаман Сірко та старається вговорити Дорошенка, щоб відчахнувся від Турків та йшов з Москалями. Коли ж Дорошенко не годиться, відходить Сірко з гнівом.

І Марко Проклятий, легендарний козак, що вбив матір і сестру та за кару мусить до кінця світа двигати гріх, не може перемовити Дорошенка щоб не йшов з Турками.

— — — — — — — —

Щоб прихилити для своїх ідей козацьку старшину, сватає Дорошенко свою дочку за сина полк. Лизогуба, якого іменує генеральним осаулом.

Турецький посол, званий Чауш, передає Дорошенкови на знак згоди султана на союз з Україною, турецькі відзнаки і булаву й скринку з гетьманськими відзнаками. Урадуваний Дорошенко вигукує могучими словами: "Гей Україно, лагодься на весілля, переверну гори за твоє чар-зілля!", себто за долю України.

II. Дія.

Семен Безрідний, який став чурою у Дорошенка, спить як вартовий на лаві і сниться йому Прися, жена Дорошенка у вікні. Він схоплюєся, привид Присі щезає, перемінившись в голубку. Негайно виходить Дорошенко, висилає Семена на варту а вбігає Олеся. Від невинної дитини довідується нещасний гетьман про зраду своєї жени. На просьбу дитини годиться приняти жену назад на свій двір.

Мати Дорошенка дорікає йому за дозвіл на поворот Присі а ще більше за мир з Бісурменами і вирікається його як сина, прорікаючи, що й його жде страшний суд "Чорної Ради", себто суд народний, який вбив гетьмана Брюховецького. І дійсно наближається шум великого числа людий, Чорної Ради. В благаючій молитві просить Дорошенко Божої помочи в тяжкій годині.

Входять старшини козацького війська. Дорошенко лишається з ними, щоб їх переконати про потребу злуки з Турками а Владика київський виходить до народу.

Нарада полковників дуже довга і тяжка; одні тягнуть за гетьманом, а другі йдуть проти. Горячими словами малює Дорошенко стан України: "Розшарпали Україну на дві половині! А ми що? Ми скот—ми мовчимо!" І підносить зажурений гетьман булаву до образу Хмельницького, який свого часу також замирив ся з Турками, щоб спекатися польської та московської неволі, і просить духа Хмельницького, що коли зле робить він, Дорошенко, як лучиться з Турками то щоб грім з ясного неба його на місци вбив, а коли добре робить, нехай дух Великого Богдана приложить чиюсь руку до гармати, щоб куля громом ударила над таким домом, де радиться така рада, що їй нічого не значить кровава доля України!

І дійсно чути гук гармати. Всьо зриваєть ся на рівні ноги і просить Дорошенка, щоби не кляв. А з надвіря долітає крик козацтва, яке вговорив Владика до злуки з Турками. Входить Владика із Марком Проклятим, який приносить несподівану вістку, що запорожського кошового Сірка вивезла Москва на Сибір. Рада хилиться до злуки з Турком. Дорошенко виходить до народу а владика лишається на раді та переконує дужим голосом, що коли не підуть всі з гетьманом проти Москви і Польщі, пропаде воля України і пропаде "Нерушима Стіна", себто образ Матері Божої з святої Софії церкви, про який образ вірено, що він Богом зісланий на Україну, для її охорони.

В тім моменті явиться чернець з високо піднятим образом Нерушимої Стіни і вигукує глухим голосом: "Пропаде"! Полковники і військо годяться на злуку з Турками і сейчас вибираються в похід.

З надвіря долітає гук музики та спів відходячого в похід війська.

Мати Дорошенка входить, глядить з плачем за відходячим військом і тюбон материна приймає її до благословення відходячих... Сцена величня, що кождого глядача зворушує до дна душі.

III. Дія.

Та сама галя, що в першій і другій дії, тільки прибрана по святочному; забава з нагоди побіди над ворогами України, то з нагоди повернення гетьманші Присі. На сцену виходять осаул Лизогуб і московський посол Серапіон, якому вдається вговорити Лизогуба до зради.

В бесіді Дорошенка з Присею додумуєся Прися, що новий чура Семен Безрідний, мусить бути той, кого вона любить. Надходять полковники скликані на забаву та на вислухання московського посла. Поведення посла не подобається всім і його відводять, та саме в тім моменті, коли мають полковники рішити, чи лишатися їм дальше в злуці з Турками, чи піти з Москалями, входить мати Дорошенкова, яка не може простити синови, що злучився з нелюбою невісткою і доводить до того, що Присю, жінку Дорошенка, щоб перед цілим світом висказала, чи любить, чи буде любити мужа свого. Прися увійшла, та не змогла збрехати і сказала, що не любить і не буде любити свого мужа, а коли побачила Семена, пізнала його і умліла. Її відводять і входить турецький посол, який приносить султанський приказ, щоб Дорошенко видав 500 українських дітий Туркам за кару, що Запорожці сплюндрували Крим. На раді піднимається крик невдоволення, а коли мати, почнає ще допікати Дорошенкови, каже він завести її в тюрму, а сам виходить. Полковники бунтуються і виходять, щоб десь на іншому місци радити, що робити. Владика стараєть ся успокоїти Дорошенка, та страшні вісти доходять з надвіря: Полковник за полковником відпадають від него і лишились при ньому тільки його найвірніщі козаки-серденята, з якими вибирається на Вкраїну, щоб привернути лад і порядок.

Дія IV.

Ніч. Густий ліс біля Чигирину. Серед темряви стоїть Марко Проклятий і дивиться в чудне явище: серед кущів палає "Папоротин цвіт", про який думано, що як довго він десь цвите, так довго Україна вільна і свобідна. Перед світом стоїть бог Перун і богато русалок, які стережуть цвіту, для щастя України і ждуть Дорошенка, про якого знають, що він вибрався шукати за сим, чаром-зіллям долі України. Сьпів і танок русалок. Надходить цариця-відьма, баба Яга а по ній і уособлена Ніч і сповіщають, що Дорошенко наближається. Та раптом кидає Марко Проклятий свій кинжал проміж них. Всі зникають а він зриваєть серед грому і блискавиць папоротний цвіт, який зараз гасне в його руках, пирхнувши йому в очи. Крик, шум і громи; ціла природа відчула страшну долю України. Марко Проклятий падає зімлілий на землю. Надходить Лизогуб з розбійниками та уговорює його і Марка Проклятого, щоб убили Дорошенка. По тім являються і полковники, які відпали від Дорошенка, та старають ся вплинути на Лизогуба, щоб не лучився над гетьманом, який однаково ж не має вже тепер сили не маючи війська. В тім надходить посол від московського війська, та зазиває всіх полковників щоб збирались до відходу з Москалями. Полковники відходять а на сцену являється Прися і Семен Безрідний, який старається вговорити її, щоб тікала з ним. Вона не годиться а на те надходить Дорошенко, який вбиває Семена, коли той признався, що то він викрав у нього любов його жінки. Прися, жінка Дорошенкова, тратить розум і її відводять а тимчасом йде в лісі страшна борба і Турків побивають. Надбігають Запорожці і козаки та благають Дорошенка, щоб віддав він гетьманську булаву назад у Січ у руки війська запорожського, обіцюючи, що коли зірве зносини з Турками, виберуть його знова гетьманом.

Дорошенко годиться і втішні запорожці підносять його на руках та спільно із духами лісовими вигукують: "Слава,—слава—слава!"

Дія V.

Тайна, мурована підземна кімната в замку гетьмана, в якій замешкав митрополит київський після того, як московська гармата куля знищила гетьманський двір, бо круг Чигирина, облягло московське військо. Через отворені двері видно другу кімнату, в якій лежить умираючий владика а з надвіря долітає згук музики і танців. Се Дорошенко прощається по козачому звичаєви із козацтвом як гетьман, бо ж зрікаєся гетьманської булави.

По якімсь часі входить гетьман із отаманом Сірком та Запорожцями і відбирає від них присягу, що не дадуть Чигирина Москві. По присязі передає Сіркови булаву й гетьманські відзнаки Хмельницького а турецькі відзнаки передає тестеви Яненкови, щоб передав їх цареви.

Запорожці відходять з кімнати владики чути крик: "Світла!", себто свічку, бо владика вмирає. Вбігає божевільна Прися, жінка гетьмана, а відтак і Марко Проклятий, що прийшов прощаться з гетьманом. Гробовим голосом лунає із комнати владики Тукальського, щоб Дорошенко не простив Маркови, бо ж він той, що запропастив долю України, зірвавши чар-зілля України. Владика, що осліп відчас шукання за Дорошенком в четвертій дії, а тепер чудом Божим прозрів назад, виходить ще раз перед своєю смертію і сповіщає тяжкими словами, що Україна буде так довго поневолена чужими народами, поки не віднайде своє "чар-зілля", себто поки не пізнаємо, всі, що ми брати і сини одної землі і не станемо одностайно самі за свої права. Потім відходить владика, кличучи Дорошенка на останнє прощання... Нечайно паде зі стіни образ Тукальського—знак, що владика вмер. Всі на сцені перелякані. Дорошенко виходить сумний та не вспів ще й слова промовити, як вдирається в комнату Лизогуб і московським офіцером, завзиваючи Дорошенка, щоб віддався Москалям в руки.

Страшна трагічна сцена прощання Дорошенка з матірю на при кінці, якої гине з'умашедша Прися перші слова пісні "Чи я в лузі не калина була"—як символ того, що так, як калину, вороги порубали Україну і розділили проміж себе.

Отсе і кінець драми.

Могучими образами переходить перед очами глядачів картина за картиною жива історія нашого народу, держачи в захопленню серця і уми людські від першої до останної хвилини. Не має такого українського серця, щоб не болило разом із героєм Дорошенком над недолею рідного краю і народу.

Кождий, що хоче побачити велич нашої рідної штуки, повинен прийти й побачити драму, над якою працюють питомці і міщани вже тижнями. Може раз і ніколи більше не доведеться бачити неодному дійсну штуку, виконану так по артистичному.

Хто бачив минувшого року "Павла Полуботка", може бути певний, що "Сонце Руїни" далеко краще за Павла Полуботка.

Убрання і всі декорації припоровлені цілком до історичного часу. Головно звертається увагу на четверту дію, в якій виступають мітичні особи, бога Перуна, цариці-відьми Яги, уособлене Ночі і групи русалок. Хто раз побачить сю штуку, не забуде її до смерти!

П. Галицький.

Гроші на Позичку

Ми маємо на позичку гроші на вироблені фарми. Пишіть або заходіть до:

Ukrainian Immigration & Colonization Association

10327-101 Street, Edmonton, Alta.

Н. Романюк

АДВОКАТ ПОВНОВЛАСНИК І НОТАР

Заступає в судових справах, так в карних як цивільних—як також полагоджує справи спадкові, та виробляє старокрайові повновласти і контракти. Позичає гроші.

NICETAS ROMANIUK
Barrister, Solicitor, Notary

819 McLEOD BLDG. PHONE [illegible] EDMONTON, ALTA.

ДИРЕКЦІЯ ІНСТИТУТУ ІМ. МИХ ГРУШЕВСЬКОГО В ЕДМОНТОНІ
Отсим повідомляє всіх членів і прихильників Інституту ім. Михайла Грушевського в Едмонтоні, що—

Сегорічні Загальні Збори

відбудуться в Едмонтоні в днях—31 грудня 1926р., 1 і 2 січня 1927р. в салі при Інституті, зі слідуючою програмою:

1. **Отворення Зборів.**—Голова Інституту Гр. Михайлишин.
2. **Реферат про організацію.**—В. Свистун, з Вінніпегу.
3. **Моральне Вихование.**—Прот. С. В. Савчук, адміністратор Української Православної Церкви в Канаді.
4. **Просьвіта а Фармерство**—Стефан Мриглод, фармер з Калмар.
5. **Задача Учителя і робота супроти Інститута**—Олекса Григорович, учитель з Іннісфрі.
   Перечитання протоколу, Звіт Дирекції і Управителя, Звіт фінансовий і Контрольної Комісії, Вибір Дирекції, Внесени і Ухвали.
6. **Реферат—"Міжнародне Положення України і Вплив на Українців"**—П. Романюк, адвокат з Едмонтону.
7. **Реферат—"Вага Преси"**—Мир. Стечишин, Редактор "Українського Голосу", з Вінніпегу.
8. **Реферат—"Гігієна"**—Др Іван Оробко лікар з Едмонтону.
9. **Канадійська Політика**—Мих. Лучкович, Посол до Домініяльного Парляменту, з Оттави.
10. **Фармер і Модерна Господарка**—Василь Підручний, Агроном, з Вегревіль.
11. **Значіння Преси в Житю Народа**—Т. Томашевський, управитель "Нашого Поступу" з Едмонтону.
12. **Фаховці**—Я. В. Арсенич, Адвокат з Вінніпегу.
13. **Про Торговлю**—Ів. В/Семенюк, Склепар з Радвей Сентр.
14. **Деща з Історії**—Студенти Інституту.
15. **Короткий Огляд Канадійської Української Іміграції**—Петро Лазарич з Вегревіль.
16. **Обовязки Фармера Супроти Інституту**—Йосиф Щур, фармер з околиці Січ, коло Вегревіль.
17. **Вплив Музики на Душевне Образование**—о. Д. Семенів з Едмонтону.
18. **Українці і Фахове Образование**—Ю. Стечишин, Ректор Інституту П. Могили з Саскатун.
19. **Підготовлення Молодіжи до Практичного Життя**—П. А. Чумер зі Ґловн Лейку.

В СУБОТУ, 1. СІЧНЯ, 1927. ВЕЧЕРОМ. ПРЕДСТАВЛЕННЯ НАЙГАРНІЙШОЇ УКР. ШТУКИ "СОНЦЕ РУЇНИ".

В НЕДІЛЮ, 2. СІЧНЯ, 1927 СПІЛЬНИ ОБІД ЧЛЕНІВ, А ВЕЧЕРОМ ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

ДИРЕКЦІЯ ІНСТ. ІМ. МИХ. ГРУШЕВСЬКОГО.

10 дневна Різдвяна Випродаж

починається

в Понеділок 20-го Грудня

і буде тревати 10 днів

Всі Ціни Значно Знижені

Приходіть доки товари не перебрані!

THEO. TOMASHAVSKY
CHIPMAN, ALBERTA

КОМУ БРАКУЄ ТОЛЕРАНЦІЇ?

Едмонтон, 20. Грудня.

ВПОВ. П. РЕДАКТОР:—

Прошу помістити в нашій цінній часописи моїх пару слів чи спостережень, які я зробив з приводу славного базару уладженого українським жіноцтвом при Укр. Православній Церкві в Едмонтоні.

Замітки хоч зроблені на тлі церковного базару, не є зовсім релігійного характеру а чисто народні, життеві, і я з гори прошу Пов. Читачів "Н.П." як також і Видавництво, простити мені, єсли лучиться якась згадка про віру чи церкву, чого сам буду вистерігатися, бо знаю, що "Н.П." не дуже то любить вмішуватися в релігійні справи.

Кождому, що інтересуеся життем народа і учащає на збори, відомо, що у нас в Едмонтоні дуже часто можна почути, як бесідники розпинаються за згодою, любовію, порозумінням чи толеранцією. Але кождому відомо, що спеціялістами від тих кличів є ніхто инший а найменша наша групка людий, що приняла і тримаєся скачманського презвитеріянізму. Не знаю як кому, але мені грішному поведінка тих людий трохи цікава. Всюди, де лиш можуть висмівають віруваня і традиції народа, кплять собі з "причандалів", закидають другим народним групам некультурність, глупоту, нетолерантність; а не вспіє нарід зійтися на якісь збори, вже встає якийсь "добродій" і чеше: "Брати! Не робіть ріжниці, хто яких переконань!... Любі, для нас ваша думка і робота дорогі!... Ми всі Українці і де ходить о нашу честь і силу, там ми мусимо бути всі... і таке инше.

Єсли скажете, що се неправда, то ви певно нігде не буваєте.

Богом а правдою, то тих українських Скачменів нема більше в цілій Альберті як пальців в руках, але крику і шуму, як в польськім міністерстві фінансів. Там за дефіцит, а тут за толеранцію.

А грішний народ в Едмонтоні і без їх кличів не такий то зацофаний. Правда, тримають католики своє, держуться і православні того, що їм дороге і добре, працюють і розвивають свою роботу і большевики, однак коли лучиться якась спільна, всенародна оказія чи манифестація, сходяться всі і документують свою приналежність до українського народа. При таких однак оказіях майже ніколи не бачив я наших українських скачменів.

Вув в Едмонтоні п. Босий з Йорктону. На його відчиті в католицькім Народнім Домі були майже всі "Грушівці", було богато "товаришів", бракувало лиш тих, що все і всюди домагаються толеранції.

Що більше, навіть на їхні важніщі збори йдуть всі Українці і ті з "причандалами" і другі. Недавно гостив в їх церкви д. Павло Крат. Пішли всі, бо приїхав гість зі Старого Краю.

Але устроїли пані при Укр. Православній Церкві Базар. Славний він вийшов. Відвідали його чільні наші католики, були і большевики; купили що чи не купили, але прийшли поговорити, забавити ся, з'єдинатися в одну родину. Знали, що базар на користь правосл. церкви, а таки прийшли. Були навіть деякі одиниці, що ще признаються до презвитеріянів, але не показався ніхто з тих "добродіїв", що все горлають за згоду, прозуміннє, толеранцію... Пішли говорити з духами, бо з живими людьми вже не годні...

На базари вже й "причандалів" не було, хиба що борщ, голубці чи начинка також мають нещасте належати до них. Не прийшли то й обійшлося, але ходять чутки, що цілий час перед базаром велася з їх боку підпольна агітація против підприємства.

А я певний, що нехай буде якийсь мітінг, знов посиплються в сторону православних чи католиків напімнення і поклики до "згоди і порозуміння".

Я від себе сказав би тим фарисеям таке: Дайте вже раз людям спокій. Нарід жие в згоді, лучить ся там, де йому по душі, лишіть його і не розоняйте. Кому треба буде "реформи" того ніхто не задержить, щоб йшов до вас. Але не робіть роздорів і квасів межи тими, котрі і без "реформи" ведуть себе чесно по християнськи. А що найважніще, не закидайте нетолеранції другим, коли у вас самих її ніколи не було і нема. Розумно?

Толерантний.

НЕ ХИТРУЙ БОГА

Йшов колись циган по лісі
Й найшов в дубі дупло пчіл
А воно було високо,
Щоб дістати—треба крил.
Хитрий циган став казати:
"Як поможе Бог медок
Той дістан, то до церкви
Дам свічечку як кілок."
Тай на дуба циган виліз,
Медок собі весь забрав,
Сів на гильку, глянув в небо
І до Бога так сказав:
"Дякую Тобі Боженьку
Щось поміг мід взяти!
Але свічки не дістанеш
Навіть як цвях з хати...
Та не вимовив ще сего
Як сучок під ним зломивсь,
І циган з кирком, мов камінь
Аж на землі опинивсь.
З трудом піднісся і каже
Без надуми циганчук:
Я жартував, но ти Боже
Ти не знаєш жартів—штук!

Н. В. Денис.

Податок від Вовків.

В згоді з практикою по других західних провінціях, альбертійський провінціональний Департмент Рільництва, в обсяг котрого входить нагляд над польованием, рішив від-тепер поставити на лісту оподаткования попри другі звірята, ловлені на футра, також і вовків. Ліста буде включати лісових вовків, синих вовків і каютів і на шкіри з них буде наложено 25 центів податку.

Велика Випродаж в Мондер

В General Сторі (Купроського і Савчука)

якою завідують

В. Стешин і Л. Шевчук

Всі товари по значно знижених цінах

ВИПРОДАЖ ПОЧАЛАСЬ 2-го ПАДОЛИСТА І БУДЕ ТРЕВАТИ ДВА МІСЯЦІ

Користайте з низьких цін і приходіть на закупно до General Стору в

MUNDARE

Др. Буланжи
Спеціяліст в хірургії і жіночих слабостях
Лябораторія заосмотрена „ІКС-РЕЙ" машиною.
Практикавав паризьських шпиталях. Лічить мужескі полові хороби
Телефон 2009
10007 Jasper Ave. Edmonton

M. M. MECKLENBURG
ОКУЛІСТ
з 37 літною практикою, 24 роки в Едмонтоні
10159—101 Стр. Телефон 4944
Ціни на окуляри і штучні очи о 25 процент танше як деінде.
Відвідає знова:
Вермільон, Середа 12 Січня 1927.
Менвіл, четвер 13 Січня.
Іннісфрі, Пятниця, 14 Січня
Установіть свої очи і заосмотріться у відповідні окуляри.

Др. Іван Орь
ЛІКАР І ХІРУРГ
Урядує:
від 11-ої до 1-ої
від 2-ої до 6-ої
(від Іспани)
207 Moser-Ryder Blk.
Edmonton, Alta. Phone 2299.

Dr. Condell
Спеціяліст хороб очий, горла і носа
Посідає 20-літню практику по шпиталях Мурфілд. і Віден.
120 Empire Blk. — Телефон 1876
Урядує від 2—5 по пол.

Dr. S. McGIBBON
Спеціяліст від очий
401 Tegler Bldg., Edmonton

Для Вашого здоровля Хіропрактичні застосовання без болю.
Услуга при помочи Нато-Неврометра.
Dr. L. C. WATSON
ХІРОПРАКТОР
Vegreville, Alta.
Phone 268.

Др. ОСИП МЕҐАС
НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
отворив лікарську канцелярію під адресою: —
Kitchen Block
Room 201
10161A—101 Str.
Edmonton, Alta.
Телефон 1311
На запити листові відповідає по українськи.

Др. Іван Якимішак
Лікар, Хірург-Оператор
Практикував [illegible] і Едмонтон
DOBBIN'S BLOCK Телефон 135 VEGREVILLE, ALTA.

Польські Кольоністи Напали на Українське Весілля

В Дроздовичах, перемиського повіту, відбувалося 7 падолиста с.р. весілля в домі Василя Старости. На весільну забаву впало около двайцять кольоністів з сусідних сіл під проводом одного місцевого завидяка, розігнали гостей і стали танцювати. Опісля зачали стріляти на пострах. Стріляння тревала годину. Підчас стріляння напасники кричали "давай пеньондзе". Річ в тому, що господар вернув з Америки, отже знали, що має гроші. Господар став кричати о поміч. Зібралась молодь. Прийшло до бійки, з якої чотири напасники вийшли тяжко ранені. В селі повстала велика метушня. Внутрішнє урядження хати Старости зовсім знищене. Поліція звилася в селі що йно на другий день. Є чутка, що поліція повідбирала колоністам револьвери і штилети, одначе нікого з них не арештовано.

Оголошенне!

Фармері з околиць Вітфорд, Андрю, Сода Лейк і Бойн!

Коли задумуєте будуватись або спровадити собі вагон вугля на зиму зайдіть до Imperial Lumber Co. Ltd., котра має матеріяли на понище згаданих місцях і де дістанете інформації за дармо. — Доставляємо вугля. — Маємо також сухі дрова Тенрак на продаж по уміркованій ціні.

IMPERIAL LUMBER CO. LTD.
ХЛІБЕЦЬКИЙ ВАСИЛЬ, Манеджер.
Whitford i Vegreville, Alta.

ІЛЯ ОДИНСЬКИЙ

перший український маґік найбільших індуських штук.

Науку побирав в Чікаго лекціями.

В короткім часі вибираеся зі своїм товаришом, який є заледво 20 цалів високий, в дорогу по Альберті. Штуки, які він зі своїм товаришом буде показувати, вдоволять кождого.

Слідіть за оголошеннями, коли він буде в вашій околиці.

+

Цілий Світ Знає, Що є Лише Оден

ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

ЙОГО ПОСЛАННИЦТВО Є ТО САМЕ ПО ЦІЛІМ СВІТІ

ПОМАГАЛИ ЙОМУ В ЧАСІ ВІЙНИ—ПОМОЖІТЬ І В ЧАСІ СПОКОЮ

ДЕ ЗНАЙДЕСЯ ХОРА ДИТИНА,
ДЕ ЛУЧИТЬСЯ НЕЩАСТЕ,
ДЕ ХОРИЙ І ТЕРПЯЧИЙ ПРОСИТЬ ПОМОЧІ
ТАМ Є ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

Він просить вашої помочі!

Тепер пора жертвувати!

ТОВАРИСТВО ПОМОЧИ УКРАЇНСЬКИМ ПОСЕЛЕНЦЯМ В КАНАДІ

Хто має трудність спровадити до Канади свою родину або кревних, нехай зголоситься до нас.

Виробляємо Дозволи (пермітс) на впущене до Канади іміграгтів, котрі відповідають вимогам канадійського закону іміграційного.

Спроваджуємо людей з України, Галичини, Буковини і других країв через найліпші корабельні лінії.

Приймаємо замовлення на фармерських робітників і робітниць на слідуючий рік.

Приймаємо до полагодження усі старокраєві справи в обсягу права, як поцупочія, контракти продажі і купна і т. п.

Виробляємо пашпорти на виїзд до краю.

Маємо де набути добрі землі по умірковних цінах і на найлекші сплати.

Пересилаємо гроші долярами до всіх країв.

Голосітися особисто або писати по українськи на адресу:
UKRAINIAN SETTLERS' AID ASSOCIATION OF CANADA
615 MAIN STREET 111 Bon Accord Block WINNIPEG, MAN.

ФАРМА ЗА ДАРМО—ВЖЕ СПРОДАНА

Купив едмонтонський чоловік на бизнес, тепер хоче за ню $2,000. Ті, що зголошувалися за нею, можуть дістати за ту ціну. Половина готівкою, решта на виплат.

Ми дістали другу йподібний "баргейн". Фарма в тім самім товншипі, 14 миль від місточка Менвіл, земля чорна. Половина обгороджена. Є сінокос на 20 фір сіна, трохи є дрібних корчів а решта чиста према, будинків нема бо згоріли. Трост компанія дала сю фарму на продаж за 900 долярів готівкою, або $1,200 на легкі сплати. Майже половина того що фарма варта. Ану, хто дістане її, робітник, чи фармер, чи знов бизнесмен. Зголошуйтеся сейчас до:

P. D. RUDYK & CO., Room 118, Rudyk Block, EDMONTON, ALTA.
або до:
CANADIAN CREDIT MEN'S TRUST ASSOCIATION
EDMONTON, ALBERTA

Передплачуйте і ширіть "НАШ ПОСТУП"

ОДИНОКУ УКРАЇНСЬКУ ЧАСОПИСЬ В АЛЬБЕРТІ ВИХОДИТЬ В ЕДМОНТОНІ ЩО ТИЖНЯ В СЕРЕДУ

ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ НА РІК $2.00.
НА ПІВ РОКУ .... $1.00.

В своїм власнім інтересі Ви повинні передплачувати "Наш Поступ"

Замовте собі "Наш Поступ" ще нині посилаючи на него передплату на адрес:

OUR PROGRESS
10336—96th Street, Edmonton, Alta.

Витніть сю карту і вишліть з грішми до "Нашого Поступу".

ХВАЛЬНА АДМІНІСТРАЦІЄ "Н.П."!

Посилаю $...... як передплату на "Наш Поступ" на рік (півріч) і прошу посилати мені газету на слідуючий адрес:

....

....

Підпис ....

С. П. Р. ЗБУДУЄ 200 МИЛЬ ДОРОГИ

Як скоро збереся по святах парлямент, Сі-Пі-Яр предложить йому до затвердження програм своїх робіт, які обнимають около 200 миль дороги, а котрі, коли будуть викінчені, коштуватимуть кільканайцять міліонів. В програмі на 1927 р. включено дальшу будову желізниці з Лойдмінстер на північний захід, себто до Вітфорд, а також на захід від того міста.

ЛЮБІ ЖІНОЧКИ

Болгарська поліція викрила тайне жіноче товариство, якого одинокою цілию було труїти або в який инший спосіб позбуватися чоловіків. До того товариства, навіть досить чисельного, належало найбільше молодих женщин, яким навкучилося вже жити зі своїми чоловіками, або яких мужі не трактували так, як належиться.

Поліція пригадала собі тепер богато загадкових утроень і убійств чоловіків, яких тайна замикалася в товаристві любих жіночок. Кількох з них арештованих чекає дня розправи за отроєння.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 21 падолиста умер у Львові о. Др. Йосиф Боцян, епископ Луцький а відтак суфраган львівської архиепархії. Пок. епископ родився в Буську в Галичині. Був якийсь час ректором духовної семинарії у Львові а відтак, коли Москалі вивезли його 1914 р. в Росію з Митрополитом Експ. А. Шептицьким, Митрополит рукополагав його в Києві на епископа для Луцька. Однак що Поляки не пустили його до Луцька, став помічником митрополита у Львові. Покійний був взірцевим священиком і громадянином і його страту відчули галицькі Українці болючо. Числив 47 літ. В.Й.П.

Зріст Управи Коноплі в Канаді.

По дослідних домініяльних фармах і господарських станціях, вложено в послідних роках богато праці в досліди над управою коноплі. На центральній фармі в Оттаві досліджувано над насінем, спровадженим з Кентокі і з України, як також над виплеканим в дома. Збір з домашнього і Кентокі насіння був дуже добрий, не вдалися лише коноплі з насіння українського.

Табеля, виказуюча збір в ріжних дослідних фармах девятьох провінцій уміщена в репорті головного урядника волокнистого відділу, п. Гучінсона, за 1925 рік виказуе слідуюче:

В Кентвіл, Нова Скошія, коноплі удаються дуже красно а вже в Фридериктони недописали рік за роком. В Ленксвил, Квебек, збір через чотири роки був дуже високий.

В Форест, Онт., досліди роблено з фертилайзером і без него і обчислювано кошти продукції з акра.

Кошт продукції на акер виносив $71.19 підчас коли приходу було $115.16 з акра, значить вижку $43.97.

В Тіллей, Альта., збір не був аж надто добрий, але волокно вийшло на штури дуже добре. В Летбрідж і збір і прядиво виходили через послідних кілька років вдоволяючо, а вже слабше було в Індіян Гед і Брендоні. Зато волокно з брендонської фарми було хоч шорстке, але дуже міцне на грубі шнури.

В Бритіш Колюмбії кождого року збір хибив і в Департменті панує опінія, що там коноплі не будуть вдаватися.

Центральна і полуднева Альберта надаєся під управу коноплель дуже добре.

На домініяльних фармах уживано насіння "Мінесота ч. 8" і "Чингтон".

ВІСТИ З ПШЕНИЧНОГО ПУЛУ

ALBERTA WHEAT POOL PUBLICITY DEPT.

З сім і пів міліона бушлів всеї пшениці післаної на Ванкувер і Прінц Руперт, Пшеничний Пул доставив чотири міліони бушлів.

Канадійський Пул, що продає пшеницю зібрану з трох західних провінцій, має 600 млнів у Франції як своїх сталих костумерів і доставив їм послідного року 80 процент всеї потрібної пшениці.

Пшеничний Пул уряджує тепер часті мітінги по провінції і було би дуже вказаним, щоби кождий господар пішов на найблизший від себе мітінг та послухав за факти про пул.

Фармері Онтерії задумують також основати пшеничний пул. Минулого року продали вони свою пшеницю через канадійський пул і результатом дуже вдоволені.

Польске правительство звернулося через свій консулят до заряду пулу в Кельгарах по інформації, як з'організувати збіжевий пул в своїй державі.

Про зріст Пшеничного Пулу в Альберті свідчать найлучше числа. Новембра 10, 1923 року, себто з відкриттєм пулу, було 25 тисяч, 601 членів, що контролювали 2,416,413 акрів збіжа а при кінци Новембра сего року, є 38,005 членів, контролюючих 3,622,724 акрів.

Після дістріктів сила пулу представляється так:

Летбрідж—3,922 членів, 493,962 акрів.

Кларесголм—2,912 членів, 482,772 акрів.

Полуд. Кельгарі—3,731 членів, 487,936 акрів.

Півнич. Кельгарі—4,183 членів, 534,259 акрів.

Ред Дір—6,600 членів, 516,991 акрів.

Кемроз—5,268 членів, 545,711 акрів.

Едмонтон—11,389 членів, 561,055 акрів.

Що до зросту членів в поодиноких роках:

Нов. 10, 1923—25,601 чл.
Груд. 31, 1924—30,711 чл.
Груд. 31 1925—35,997 чл.
Нов. 30 1926—38,005 чл.

Пул на протязі трох літ зріс в таку силу, що відібрав спекулянтам можливість назначувати ціни на збіже. Побіч системи "Грейн Екченџ", котра оперує побіч пулу, а котра має за собою 50 літне поводженне, пул збільшив свій бизнес і операцію до того степення, що примусив приватних купців станути на тій самій ціні, если вони хочуть дістати взагалі якенебудь збіже.

Потрібно Українсько-англійського учителя з 1-ої кляси цертифікатом до школи Ріверсайд Ч. 1606. Школа дво-кімнатова. Учитель мавби вчити від 4. до 8-ої кляси. Мешканне коло школи. 12 миль на полудне від стації Смоки Лейк. Одна миля і пів від почти Кагвін. Платня після угоди. Наука розпічнеться 1-го лютого 1927. Зголошуватись листовно або телефоном до секретара:
A. MELNYK
Sec-Treas. of Riverside S.D. No. 1606
Kahwin, Alberta.

ТРЕБА Українсько-Англійського учителя до школи Шевченко ч. 1801 з першої або другої кляси цертифікатом. Наука розпічнеться 2-го січня, 1927. Умебльоване помешкання коло школи. Платня після угоди. Зголошуватися листовно до секретаря:
NICK BABIUK, Sec-Treas.
Whitford, Alberta

ПОТРІБНО
Українсько-англійського Учителя до школи "Інтелейк" Нр. 3012.
Школа дво-кімнатова. Учитель мавби вчити від 4 до 9.1 кляси. Помешкання коло школи три милі від стації і почта Егримонт. Платня після угоди. Зголошуватись до:
D. M. YACHIMEC, Sec-Treas.
EGREMONT, Alta.

ІДЕАЛЬНЕ ПОЛУЧЕННЯ МІЖ ЕВРОПОЮ А КАНАДОЮ

CANADIAN PACIFIC

Canadian Pacific Кораблями
Скора і безпечна услуга на наших великих і модерних пасажирських кораблях по найтанших цінах.
Canadian Pacific може постаратися о конечні перміти на впущене подорожних до Канади, відповідно до закона і фізичної їх здібности.

Canadian Pacific удержує власні бюра у Львові, Варшаві, Тернополі, Черновцах, Києві, Москві і других головних містах европейських держав.

За близшими інформаціями удавайтесь до найблизшого сіпіарського агента, або до
George M. Kuzyk
C. P. R. Bldg., Edmonton
котрий если потреба відвідае вас особисто, або пишіть по українськи впрост до:
W. C. CASEY, General Agent
Canadian Pacific Steamships
372 Main St. Winnipeg, Man.

ДО НАРОДНИХ ДОМІВ, ЧИТАЛЕНЬ АБО ПРИВАТНИХ АМАТОРІВ БІБЛІОТЕК

Накладня п. Осипа Кузьми в Коломиї, робить незвичайно догідну і хосенну оферту, з котрої повинні скористати наші Українські Народні Доми або Читальні в Канаді.

Іменно оферує згадана Накладня книжки вартости Четириста Долярів за три сотки долярів і то не по американських, але по старокраєвих цінах. Охочі на оферту можуть собі самі вибрати книжки, яких лише захочуть. Брошури на жадання опраються по 12 центів.

Інтересовані зволять написати на понизшу адресу а дістануть каталоги з котрого виберуть собі книжки.

ОСИП КУЗЬМА
Євангелицька 7.
Коломия.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. ГОРБАЯ

Среда 22 грудня, Неп. Зач. Пр Богородиці — Норт Ніцвань.
Неділя 26 грудня—Смоки Лейк.

ПОШУКУВАННЯ

Хто би знав де находиться Теодор Лакуста з села Заваля. Мешкав в Едмонтоні і виїхав в незнане місце.

Хто би о нім знав або він сам нехай зголоситься до:
Н. ЛАКУСТА
9850—101 Street, Edmonton.

Milner, Matheson, Carr & Daine
АДВОКАТИ СОЛІСІТОРИ
Полагоджують Ваші справи в Вашій мові

Гроші на позички на фармерські реальности

Роял Банк Едмонтон, Альта.

АДВОКАТСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ
H. A. Mackie
201 McLeod Bldg.
Edmonton, — Alta.

New Westminster Cafe and Rooms
10561—101 Str. — Phone 4180
Їда 25ц. Чисті Ліжка 35ц. і висше

Важне Повідомлення

Корабельні Карти до або з Европи на лінію Кунарда.
Всякі документа дарем
Пересилка грошей в американських долярах на послідній почті в краю.
Приходіть або пишіть до:
JOHN RUDYK
Агент CUNARD Лінії
Radway Centre, Alberta.

ПОШУКУЮ Петра Зінь, котрий перебуває в Канаді около 25 років і Марію Онисько, з села Петраньки повіт Калуш, котра перебуває в Канаді від 16 років.

Хто би про них знав, то прошу мені зараз знати на адресу:
STEFAN FINAK
Kaleland Alta.

ВЖЕ ВИШОВ І РОЗСИЛАЄТЬСЯ ДАРОМ
ВЕЛИКИЙ КАТАЛЬОГ УКРАЇНСЬКОЇ КНИГАРНІ В ЕДМОНТОН
Коли Ви не дістали одного, пишіть по него.
Ukrainian Book Store
10348—101st STREET EDMONTON, ALBERTA

Nichols Bros.
Відливарня і Вснні Напраєм
Залютуємо наси в гартавах і в инних паровнх завцах та в инших до верчення керецир. Острюю і розвертаємо пили і циркулярки. Коли вам треба стеступати "Стій Гейдж", чи "говернор" або направити, удавайтесь до нас.
ЦІНИ ВСЕ УМІРКОВАНІ
PHONE 1861
10108 96th Street, Edmonton, Alta.

EMPIRE HOTEL
P. СТОЙКО і K. ГУДИМА, Власники
10216—96th Street, Edmonton, Alta. Телефон 7675
Коли приїдете до Едмонтону, зайдіть до Емпайр Готелю, де найдете такий комфорт як в дома по умірковаиій ціні. Гарні кімнати на ніч, тижні або місяці.
У нас розмовляєтся по Українськи.

JAMES M CAMPBELL
АДВОКАТ-СОЛІСІТОР
ПУБЛИЧНИЙ НОТАР
LAMONT, ALBERTA

Наш Поступ

OUR PROGRESS

РІК V. ЧИСЛО 158. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА 29. ГРУДНЯ, 1926. EDMONTON, ALBERTA, DECEMBER, 29TH, 1926. VOL. V. № 158.

ВСІМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, ЧИТАЧАМ, ПРИХИЛЬНИКАМ І ВЗАГАЛІ ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВИ ПО СІМ І ТАМТІМ БОЦІ ОКЕАНУ, ЖЕЛАЄМО ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

Христос Раждається!

ПЕРСОНАЛ "НАШОГО ПОСТУПУ".

З Різдвом Христовим

Рік-річно обходить торжественно весь християнський світ свято Того, що приніс для людства високі ідеали любови та вказав йому дорогу до кращого, совершеннійшого життя.

Ні в одній дни року [illegible] другого, як в дни Христового Різдва. На душу кождої людини навіває сей празник якесь тихе успокоєння, якусь непонятну охоту зачати в мирі і згідливе життя, повне і хосенне життя, на взір життя Того, що

Прийшов днесь із небес
Щоб спасти люд свій
весь...

В дни сім скріпляються родинні звязи, забуваються давніщі непорозуміння між сусідами, приятелі обмінюються дарунками, всюди парить любов і довіре; бо се найбільша християнська памятка—бо се уродини Того, що посіяв в душі людській зерно П р а в д и.

І коли-б ми Українці прислухалися в сім великім дни належно до радісного дрогання—мови нашого власного серця, ми винесли-б з того празника велику науку, велику життєву силу.

Народ наш переживає тяжкий час руїни не тільки державної, але і морально-національної. На груди нашого брата і сестри, там, у Вітчині станув тяжким постолом завойовник. В ряди мученого народа посіяв ворог зневіру і резигнацію.

Поневірений і окутаний законом безправства Ще народ терпеливим взором і лине думкою до нас, за море, сподіючись натхнення і сили перебороти лихоліття.

І в часі такої руїни, в часи такої всенародної недолі, на нас, на заморських Українцях, тяжить великий і святий обовязок викресати передовсім у своїх серцях а відтак передати і їм, невоненим братам нашим, віру в світлі години для цілої нації, та надію світлого, ясного життя по законам тої Істини, яку принесло усій Вселенній Народжене Боже Дитя.

І нинішний празник Його уродин повинен зродити в нас то розуміння, що "на кождім з нас міліоні, стан стоїть" і що всі ми мусимо злити свою волю і працю в одно русло, бо лише в єдности думки і чину лежить шлях до відбудови та кращого завтра народа.

На ту хвилю, згоду і один шлях накликує душу кождого з нас великий День Різдва і коли ми святкувати мемо його розумно, в нас устануть суперечки та свари, що тільки літ заподіли нашу працю на ніщо, а на їх місце займе гармонійна цілість, ради так великої справи, як культурний розвиток народа, добуття для него волі і двигнене всім нам дорогої Соборної Української Держави.

День Христового Різдва повинен бути для нас Українців в першій мірі прообразом народження одної спільної національної думки, одного фронту, одних стремлінь. "Нема Другої України, нема другого Дніпра"—і як хто з нас не понимав би народну працю, всіх средств і доріг не уживав би,—вся вона звернена до одної ціли, для одного рідного народа.

Тому мусимо перестати вже раз один другого упрікати, відпихати, та [illegible] одного, [illegible] потрібні особливо тепер, не розмови-балачки, не роздори і замішання, але високі вчинки кождого з нас з осібна, повязані єдиним бажанням створити добру, веселу та щасливу свою хату—Українську Державу.

Мусимо облишити лакейство, підлизування та взаїмну ворожнечу межи собою, а взятися до чинної праці, злити свою волю і стремління в одно русло, а тоді ніякі ворожі греблі не стримають могутнього руху українського народа.

І прийде час, а він і недалекий, що минеться лихо і злидні, що народ озброєний єдиною ідеєю, та бажанням зажити щасливо в своїй рідній хаті, створить велику і славну свою державу, а тоді і ми заморські Українці заспіваємо з ним в часі котрогось Різдва світочну пісню:

"Бог Предвічний Народився!" з великою радостію, відчуваючи в серци, що і ми були учасниками їхніх змагань, що і ми боліли їх болем, що і ми працювали в згоді та єдности для тої славної і великої справи, що є для всіх нас під сучасну хвилю найвисшим ідеалом, для Народження Соборної, неподлежної Української Держави.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ.